

భద్రాయురభ్యుదయము.

(శ్రీ పురుషోత్తమ కవీయము)

నాదెళ్ల మేధాదక్షిణామూర్తిశాస్త్రి

ప్రకటితము.

హాపని ముద్రాక్షరశాల, బండరు.

1941

[Rs 0-8-0]

అలఘు మహాప్రబంధముల నద్భుతగర్భ కవితృశోభితం
బులను, నిఘంటుశాస్త్రచయముల్ శతకాదుల డెబ్బదింటి, నిం
శిలను బదింటి నాంధ్రమున హిందిని ముప్పదిరెంటి రూపకం
బుల, విరచించె మించె బుధపుక గురునెంచెదఁ బూరుషోత్తముక.

లోకవ్యసహరమున భావశేర్షణివ. అందత్వత ప్రాచీనములైన వానిలోఁ
దొలుగ న స్మరింపబడినదే గీర్వాణభాష. తత్సమములును దద్భవములుండేరి
దేశభాషలు కాలక్రమమున నభివృద్ధి నందినవి. అందు హిందూస్థానమున
వ్యాప్తినందినది “హిందూస్థానీ” యనఁబరఁగడిని. హిందీ హిందూస్థానీలు
పర్షియనుపదములుగానె యుండునుగాని పాడుకలో నీడ ద్భేదముకలదు. సంస్కృత
స్వరూపములు మాత్రమును, సింఘానక, జత్తక, శమ్మ మున్నగు తద్భవ పద
ములును బ్రయోగించి మాటలాడునది హిందీయనియు, నిచ్చవచ్చినంతగా ననా
నియులగు గుఱ్ఱులు ముచ్చటించునది హిందూస్థానీ యనియు ననఁబడును. “పర్షీ,
మునల్కానీ, ఉర్దూ” అనునవి కొంతకొంత భేదమున్న సహనారకములు. ఉర్దూ
లక్షణాశాస్త్రమునఁ బరికించినచోఁ బితామహ గురజాడ సంగ్రహితి సంస్కృత వ్యస్త
పదములకుఁ దద్భాషయందు సయితము స్వతంత్ర ప్రయోగములుండఁదగినట్లు కాన్పిం
చును. ననునైతే భాషలలోను చురుక్కుము స్ఫుటముగు వలకుబడికలిగి రా
జించునదగును. అట్టిదానికే దేశభాషాసమైక్యతము ప్రాప్తింపఁగా నున్నయు
నను బరిమళ మల్పినటులఁ జెప్పకొనఁదగియుండును.

ఆయాభాషలలో శాస్త్రతలోకోక్యోధనము కొంతయు విజ్ఞానాభివృద్ధిక
నేర్పడినవే గ్రంథాలు. ఇందు శ్రుతిస్మృతులు ప్రభవస్మృతములనియు, బుర
హితోహాసములు సుప్రసిద్ధిస్మృతములనియు, గావ్యములు కావ్యాసమితములనియు, ననఁ
బడును. తులసి శ్రీకృష్ణములు దృత్యములనని యందువిధములు. ఇందు దృత్యములు
పాఠకుల హృదయములఁగూడ రంజింపఁగల్గుటచే భగవద్విముఖులైనఁ దదభిముఖులఁ
జేయఁగూడెని. అట్టివి గీర్వాణమున భాషకాళిదాసాది మహాకవి కర్తృకముల
ప్రాచీన రూపకములు పెక్కు తేర్కడి యుండెను. కాని గీర్వాణభాషా సంభాష
ణము ననుకొంటేసతతే నవి ప్రదర్శింపఁబడక కావ్యసంకలన తనమాత్రమున నిల్చిన
వైనవి. సంస్కృతేతరములన్నచో, యవి యు గ్రామముగా నభివృద్ధి నంది లక్షణ
లక్షితములైనకొలఁదిని రూపక కల్పనము లందునును చలనూపమొందలిడెను. ఆంధ్ర
మున నందులకు లీలము “కవిబ్రహ్మ”యే నాటివఱుండెయ్యెను. ఆతఁడు శిల్పకల్ప
నావైచిత్ర్యంబు మోలయ నిజానా గాల్చి సూక్తి చే భారత పాత్రలను బాతక దృక్పథ
ములఁ జిత్రింపఁజాలెను. పాచునుమొనఁబుండుటచేఁ బ్రభుసమితత్వమును నైతిహ్య
మాటచే సుహృత్సమితత్వము నిధించియున్న యా “జయము” న కిట్లు కావ్యా సమి

అలఘు మహాప్రబంధముల నద్భుతగర్భ కవిత్వశోభితం

బులను, నిఘంటుశాస్త్రచయముల్ శతకాదుల డెబ్బదింటి, సిం

శీలను బదింటి నాంధ్రమున హిందిని ముప్పదిరెంటి రూపకం

బుల, విరచించె మించె బుధపుక గురునెంచెదఁ బూరుపోత్తముక.

లోకవ్యవహారమున భాషలేర్పడినవి. అందత్వంత ప్రాచీనములైన వానిలోఁ దొలుగ సంస్కరింపఁబడినదే గీర్వాణభాష. తత్సమములును దద్భవములుండేరి దేశభాషలు కాల్కమమున నభివృద్ధి నందినవి. అందు హిందూస్థానమున వ్యాప్తి నందినది “హిందూస్థానీ” యనఁబరఁగడిని. హిందీ హిందూస్థానీలు పర్షియపుదములుగానె యుండునుగాని పాడుకలో నీవచ్చేదముకలదు. సంస్కృత న్యస్తపదములు మాత్రమును, సింఘాసక్, జత్తక్, జమ్నా మున్నగు తద్భవ పదములును బయోగించి మాటలాడునది హిందీయనియు, నిచ్చవచ్చినంతగా సమాసములను గుళ్ళుచు ముచ్చటించునది హిందూస్థానీ యనియు ననఁబడును. “తుర్కీ, ముస్లామీ, ఉర్దూ” అనునవి కొంతకొంత భేదమున్న సమానార్థకములు. ఉర్దూ లక్షణశాస్త్రమునఁ బరికించినచోఁ బితామహ గంగోత్వాది సంస్కృత వ్యస్త పదములకుఁ దద్భాషయందు సయితము స్వతంత్ర ప్రయోగములుండఁదగినట్లు కాన్పించును. సమస్తదేశభాషలలోను దురుష్కము న్ముట్టమగు పలుకుబడికలిగి రాణించునదగును. అట్టిదానికి దేశభాషాసమ్మేళనము ప్రాప్తింపఁగా సుచరణము నకుఁ బరిమళ ముద్బవములఁ జెప్పకొనఁదగియుండును.

ఆయాభాషలలో శాస్త్రతలోలోవోద్బోధనము కొఱుకును. విజ్ఞానాభివృద్ధికి నేర్పడినచే గర్వింథాలు. ఇందు శుశ్రీష్టుతులు ప్రభుసమ్మితములనియు, బుర్రానోతిహాసములు సుహృత్సమ్మితములనియు, గావ్యములు కాన్తాసమ్మితములనియు, ననఁబడును. తుదివిశ్రేష్ఠములు దృశ్యవస్తువులనని యెందువిధములు. ఇందు దృశ్యములు పాఠ్యముల పాఠ్యములఁగూడఁ రంజింపఁగల్గుటచే ధగ్ధవిముఖులైనఁ దదభిముఖులఁ జేయఁజూపడిని. అట్టివి గీర్వాణమున భాషకాలిదాసాది మహాకవి కర్తృకములౌ ప్రాచీన రూపకములు పెక్కు లేర్పడి యుండెను. కాని గీర్వాణభాషా సంభాషణము వసుకంటినంతటి సవిప్రదిర్శింపఁబడిక కావ్యవర్ణనల వరసమాత్రమున నిల్విన సైనవి. సంస్కృతేతరములన్నచో, యవి యు గ్రామముగా నభివృద్ధి నంది లక్షణ లక్షితములైనకొలఁదిని రూపక కల్పనము లందందును పలనూపమొదలిడెను. ఆంధ్రమున నందులకు బీజము “కవిబ్రహ్మ”యే నాటిసహజయ్యెను. ఆతఁడు శిల్పకల్పనావైచిత్ర్యంబు పెఱయి నిజనాగ్ధుల భూతిచే భారత పాత్రలను బాతక దృక్పథములఁ జిత్రింపఁజాలెను. పాచునుపేదమనఁబరిగెనుటచే బ్రభుసమ్మితత్వమును నైతిహ్యములచే సుహృత్సమ్మితయు నిర్ధించియున్న యా “జయము” న కెట్లు కాన్తా సమ్మి

శత్రువును గూడ నేర్పడగూర్చి సర్వసంపూర్ణతఁ బ్రాపింపఁ జేయఁజాలెను. ఒక ప్రక్కను సంగీతాభిరుచియఁ గ్రహభివృద్ధినంది తీర్థల తరంగములవల్లను దీక్షితుల గురు గుహాభివందనములను ద్వారాగాజ కృతులందు నింకితర వాగ్గేయకార కర్తృ కముల దిగ్దేశవ్యాప్తినంది భక్తిబీ జాహాపంబు లానర్పసాగెను. అయ్యెడ, సిద్ధేం ద్రయోగిభావరాగతాళమేళనంబైనట్లు కృష్ణలీలాభివర్ణనంబు భాగవతంబన వెల యించెను. అపైన రామనాటకాలు ప్రహ్లాద నాటకము యక్షగానములును బయలు వెడలినవి.

ఇవన్నియు నిట్టులుండ హిందూస్థానమునందల్ల తులసీదాసకృతి రామ కథా మృతమును వెల్లివిరియఁజేసినవెనుక దృశ్య కథాభి నివేశమును గలిగెను. ధార్వారు దేశమున నెక్కుడుగా నభివృద్ధినందిన యీ కళ క్రమముగా నన్ని దెసలకుఁ బ్రాచయెను. ఆంధ్రదేశమునఁ బ్రవృద్ధనములవల్ల జనించిన యుద్దేశ మనేక గ్రామములందాఢక్కి నెక్కొనఁ బ్రసంగవచనరూపకముల వెలయుంపఁజేసెను. అట్టి యెడ బందరునందు నొక యాంధ్రనాటకసంఘమేర్పడినదిగాక 1884 సం॥ లో “నేషనల్ థియేట్రీకల్ సొసైటీ” యనునది స్థాపించబడఁగా నది యప్పటి కిరువ దేండ్ల పోయియున్ననుండి యాంధ్రమునఁ గావ్యనాటక రచనమొనర్చుచుండిన శ్రీ నాదెళ్ల పురుషోత్తమకవీంద్రుని రంగస్థలమునకుండించి, హిందూస్థానభాషా నాటకరచయనకుండఁగించి, వరుసగా ముప్పదిరెండు నాటకాలు వ్రాయించి దేశ దేశములఁ బ్రదర్శించిమించె. ఈనాటకములు నిందలి భాషయు ననుసరింపఁబడిన ఖక్కియ విమర్శింపఁబూనుటకు ముందవి రచియింపంబడినకాలము నప్పటి నాటక కళాసీతీయు నించుక పరికింపవలసియున్నది.

అది పందొమ్మిదవ శతాబ్దమునందలి యుత్తరార్థము. ఇప్పటికి గమరమి యలువదేండ్ల నాటి ముచ్చట. ఇపుడు సినీమాతారలు యశోధననిలయలై యచ్చ రలమచ్చన వంబరవీధిని వాయుయానములవై జరింపఁగలరయ్యె. అప్పుడో, వేచి ధరుతాపురుషులే యపార్జేయములుగా గర్వింపఁబడుచుండిన దినాలు. క్రమముగా రంగప్రపాదనముల విడుతలో విశ్వప్రేషారాధికములు మెండైనవి. తొల్లిట నేసాకర్యములును లేవయ్యె. కథా సంఘానాదక నైలక్షణ్యమును దేశకాలాభిన్న తాస్థీరకతయు గమనించు నూహలు వొడమని స్థితియయ్యె. మంచనంధులైనఁ బాటించు టరదయ్యె. రంగస్థలమున ముండడుగిడునది సూత్రహింస. అతఁడు కథానూచనమొనర్పగా నాయా పాత్రధారుల ప్రవేశమూను. వారు వచనమున సంభాషించి కథకొంత సాగించి నిష్క్రమించుచుందురు. మరల మరల నామూత్ర ధారుడే యుత్తరకథాస్ఫురణ మొనర్పఁగాఁ దత్తడనుసూల పాత్రప్రవేశమూ చుండును. ఇట్లు పరుసగాఁ గంఠనవచి శుభాంతమయ్యెడిది.

అత్తటి విరచింపంబడిన వీనాలుకాలు. కవి బాల్యమున హైదరాబాదున నొక పుష్కరకాలముండి యరుదుఘోర్ని భాషలందును బిడప సంస్కృతమందును బాండిత్యిగనియుండె. మహారాష్ట్ర హరికథా చరణానుసరణంగాను నూర్తిధార

కథానూచనములు కూర్పబడియెను. సంస్కృత నాటకములందు నీచపాత్రలకుఁ బ్రాకృతమేర్పఱపఁబడిన ఘక్కిని బాత్రానుకూల భాషాప్రయోగ వైలక్షణ్య మగ పఱపఁబడెను. ఎట్లన, రాజామాత్యులకు ఘోర్నీ లఙ్గులు గలదిగను, మునిపురో హితాడులకు సంస్కృత దీర్ఘ సమాస భూయిష్ఠముగను, సేవకాదులకుఁ గేవల తురుష్కము, నితరము హిందీగను వ్రాయఁబడినది. ఇందు ముందుగాఁ బ్రసక్తింపఁ దగినది తద్భాషాకల్పనాదికములందలి స్వయం వ్యక్తిత్వమే. ఇంకఁ దత్తత్ప్రయోగాచిత్రము, నపూర్వసరసవాక్చతురిమము, బహుళ లోకోక్తి గోహణము మున్నుగాఁ గలవెల్ల గమనింపఁదగును. ఈవైఖరి నీకవిశేఖరుఁడు పరుసవెట్టి వ్రాసి నాటకుల కలవఱచి ప్రిదర్శింపఁజేసిన హిందూస్థాన భాషా రూపకములివి:

1 కాళాసురపథము.	17 రామరణ్యవాసము.
2 పంచాక్షరీమహిమము.	18 సీతాపహరణము.
3 సుభద్రాపరిణయము.	19 సుగ్రీవపట్టభిషేకము.
4 భస్మాసురపథము.	20 హనుమత్ప్రతిపత్తి.
5 కళ్యాణీపరిణయము.	21 రావణసంహారము.
6 శంబూకపథము.	22 శ్రీయాశరాజ చరిత్రము.
7 శాగదోషాఖ్యానము.	23 ఇళమహా రాజచరిత్ర.
8 లవణాసుర సంహారము.	24 రామదాసచరిత్రము.
9 మహాజనాలక్ష్మీ నివారణము.	25 మిత్రసహోపాఖ్యానము.
10 గోకర్ణమాహాత్మ్యము.	26 సుకన్యాపరిణయము.
11 అపాల్యా సంక్రందనీయము.	27 శుకరంభాసంవాదము.
12 బిల్వణీయము.	28 పీష్పనారాయణరావుభార్య.
13 సీమంతినీచరిత్రము.	29 భద్రాయురభ్యుదయము.
14 పుత్రకామేష్టి.	30 కీర్తిమానీనీ ప్రిదానము.
15 సీతాఽల్యాణము.	31 సత్యహరిశ్చంద్రియము.
16 దశరథనిర్యాణము.	32 అపూర్వదాంపత్యము.

కొన్ని విషయాలములొప్పటికి నూతనఘక్కియే. అందెల్ల “పీష్పనారాయణరావుభార్య” మొన్న మొన్నటి పఱకుఁ దెక్కుసారులు ప్రదర్శింపఁబడిన నెన్నఁ గన్నది. ఏమైన, “అపరితోషాద్విరుషం ససాధుమస్తే సయోగ విజ్ఞాన” మునిరిగానఁ దన్నాటక ప్రదర్శనము లాకాలమున నెచ్చుగా రసజ్ఞుల మెచ్చుగొలుపఁ జొచ్చెననుట కిటు దిద్దుగిముగా “నశ్వనపసందితరాయ” కిరుదాంకిత శతాపదాని తేనరులు శ్రీచూడ మాడభూషి వేంకటాచార్యులగారు, ‘కల్యాణములగుగూర్చి, కడువేడ్కెఁ బ్రోవుమయ్య, కమలామానస నాయకా (పల్లవి) కల్యాణ గిరిధర, కారుణ్య సౌతల్యాన, మాల్వాదిమహోదార, గుణరత్న రత్నాకరా॥ (అనుపల్లవి)॥ జనుల కైహికానందిమున కాదికారణమై, తనరు శృంగారరసమునమించు నాటకముల, వినిపించుచును బ్రంహావన పురి నెలకొన్న, ఘనసేవనలో ధియేటిగ్రహిత,

కంపెనీవారలకు॥ కల్యాణం॥ తరుణత్వమున మేధా, దక్షిణామూర్తి దివ్య, కరుణ మహిమ లబ్ధి, కవితా సంపదగలిగి, వరులు మెచ్చంగ వివిధ, నాటకరత్నముల, విరచించు శ్రీ నాదేశ్వ పురుషోత్తమకవికి॥ కల్యాణం॥ 2॥ నవనవరసముల నాటక వినోద మూల దవలిన మనముల, దప్పకవేంచేయు, కవులకు రసికులకు, కనులకు ధనికులకు, గవి మాడభూషి వేంకట దాసదాసునకు॥ కల్యాణం॥ 3॥ 'అని ప్రస్తుతించిన తెలుగిటు నగపటముట యప్రస్తుతము కాదుగదా.

ఇట్టి యీపురుషోత్తమ కవీంద్రకర్తృకములలో 'రామదాస చరిత్రము' మాత్రమే తెలుగు లిపిలో నీవఱకు, బ్రచురింపబడినది. అంతకంటె సులభముగానని మఱి కొన్ని యట్లే యిపుడు ప్రచురింపబడినవి. అటనున్న లింగదాసునాసికోచ్చారణ సంజ్ఞలు. వీనియందెట్లుయీ సంస్కృతము మొదలుగా నుండఁబట్టి భాషాపరిచయము లేనివారికిగూడ నులుపుగా నుపయోగపడవలెనను. నేషనల్ కాంగ్రెస్ పుట్టక ముందే యీ "నేషనల్" సంస్కృతమునేర్పఱచి తద్వారమున నీకవిపురుషోత్తమదేవతారచించిన యీ నాటకాంశ సాంఘిక కలనటచి, తాను గొన్నియెడల మాత్ర భార్యులను యాంధ్రదేశమందలి పెక్కుతావుల బ్రదర్శించఁజేసి, హిందూస్తాన భాషావ్యాప్తిలో నాటకకళ నభివృద్ధిపఁపఁజాలిన దెంతయుఁ బ్రశంసార్హము.

—• భ దా) యు పు. •—

కథానాయకుడు దశార్ణ దేశాధీశుడొకజగదాచార్యుడు మహారాజుతనూ భవుడు. ఈతఁడు మాతృగర్భముఁ ద్రేయండుఁగనే నవతీతల్లులు రెన తల్లి సుమతిని మోసపుచ్చి వినమిడఁగా ప్రియభూయిష్ఠదేహముతో జననమొందెను. తల్లి సుమతియు విషకీలాజరిత దేహసౌష్ఠవమైనంత నాశిశువుం బ్రసవపు నడవిలో విడువబడిరి. వారిదుమలగుడిచి యనువుల నెట్లో దక్కించుకొని తుదకు బద్మాకరుఁడను వైశ్యభూజునిచే నాదరింపబడిరి. అంత నానినుఁగొక్కడ గతపాణిండు కాఁగా ఋషభయోగీంద్ర కటాక్ష ప్రసారమున బునర్జీవితం దై 'భద్రాయు' పన సార్థకనామండయ్యెను. తద్దురు ప్రసాదమువల్ల గ్రమముగా పద్మలి యస్త్రీశస్త్రీ ప్రావీణ్యము నందెను.

ఆతఁడు సంప్రాప్త యౌవనం దైనతఱి, నిజపిత శత్రురాజులచే నిజితం దయ్యెనని విని తానేగి వార నోడించి యాతని పదభ్యష్టత యుడిపియుఁ దన్నెఱిఁగించికొనకయ మరలిన చరిత్రమిందు పఠరింపబడినది. కవి, యిద్దానిని దాను ది 16-11-1885 తేదిని వ్రాయ వైనట్లు కాన్పించును.

బందరు,
ది 25-11-40. }

ఇట్లు,
గౌరవకర్తృపుత్రుడు,
నాదేశ్వ మేధాదక్షిణామూర్తిశాస్త్రి.

భద్రాయురభ్యుదయము.

సూత్ర (1) సభాదేభియే - సంతోష్పాపాయ్యై
ప్రభుజీవజి, బాహుజ్యేష్ఠ భార్యాసంగాత్, బైత్నైబైతా.

(వజ్రబాహు మహారాజాను దేవేరి సుమతియుం గూర్చుండియుండ)

వజ్రబాహువు. వ్యూరీ ! స్మరాంబక సమానాంగీ ! ఆత్మ
యాంచితమృదులోరుజ్జ్వంభజ్యే రంభాకుభి, ఫాలసౌందర్యాతి
శయ్యే చంద్రరేఖాకుభి, వేణీసౌందర్యసే ఊర్వశీకుభి, సునాసి
కాప్తి సే తిలోత్తమాకుభి, తిరస్కార్ కర్నై, త్వదీయ సన్నిధిమె,
మైరహుంతో ; అస్మదీయదర్శనోత్సాహకారణా ద్దూరదేశాగత
రాజన్యనివహ మస్త కాంచితప్రశస్తకోటిర విరాజన్నుత్తరత్న
విశేషప్రభాజేగీయమాస్మి, గురుబుధకవిప్రతిమాన గురుబుధకవి
విద్వత్ప్రసంగాతిశయ మృదుమధురసుశబ్ద బధిరీకృతేతరధ్వనిభి;
సకలరాజ్యధురంధర ప్రజ్ఞావిశేషోల్లసిత మనీషాయుతప్రధానిజనోం
సేభి, గాయకనాటకవిదూషకా ద్యనేకోల్లాసప్రదజనవజ్జ్కీసేభి,
బహువిధామూల్యవస్తువితతిసేభి, సంతోషనిలయహోకే, నజరానే
మేరాసభామంటపేభి, జ్ఞప్తికునఆకె, యహోరహ్నోతబ్ స్వర్గస్థాచల
భేది సమతాపి పాతేరహ్నోహుం.

సుమతి. రాజరాజేంద్రసరీ ! మనోహరాంగా ! స్వీయాపా
రాకళంకయశోవిస్తారధవళీకృతాఖిలదిగంతా ! ధర్మవర్తి ! ఆమై
నామైహి వజ్రబాహుహై. త్వాత్మలిఖణ్ముప్రధానావయవహో
బాహువ్రాంకావజితా నామైప్రచుర్హువా; పరంతుబాహు
నామోక్తిమాత్రస్యేతరీర్నబ్ధివజ్కోకంసహోగ ? వజ్రహిహైవజ్ర
సమాసతాకహ్నోబిశేష్క్యా ? అదృష్టేమేరీ అచ్ఛిహోనేసే భవ
ద్వరప్రసాద్ ఖుబ్బుమానేనకీహుం.

వజ్ర. భగవాన్మా కృపాకటాక్ష కై సారప్రీతైః, మగర్, ప్యారీ! ముర్ముతేరసే యువతియాహో, తరుణియాః ఇతరాః, తేరసరిక్ కళావతియాః, హోకె నహిదిస్తే హై. ఉనోంకా ప్రిజ్ఞతా, తేరేసామై బోల్నే కాతోభినహి. హర్వత్ మైతేరి సంగాతీచ్ రహ్న, ఇస్కా ప్రిబలసాక్ష్యహై.

సుమతి. హేప్రాణనాయకా! ఆప్ మేరేవ రిత్నాపరిపూర్ణా సుగ్రహ యుత్ హోనాభి, ఏక్ భాగ్యవశాంశ్ హై. భగవాన్మా కరుణాకటాక్షవీక్షణ్బిలగ్నై, మైఅబ్ గర్భిణీహోకవం, అబ్ చతుర్థమాన్ ఆఖిహోనేకా.

వజ్ర. అహహాప్యారీ! సుందరీ! ఈశ్వరై కరుణారస ప్రసార్నై అమైకు ఎకామారప్రియై యిచ్ పుత్రసంప్రాప్తి హోనేహై. అబహ్న అదృష్టవిశేష్క్యా కహ్నారీ! ఆయిందా అమైకు, మాణ్మాసప్రమాణ కాలమాత్ర ర్మేహి, దివ్యతరగాత్రర్, ఏక్ సుకుమార్, సముత్పన్నహోగాతో, పుత్రోత్సవాఃకరై రహింగె.

సుమతి. ప్రాణేశా! అనాగతవృత్తాంత ప్రశంసా, అబి త్నాకర్నకం? భగవదనుకూలతాకు, తత్కరుణాసంప్రాప్తికుహి, సాధనాదేఖయె. తదిచ్చా అచ్చహైతో సబ్బి ఉచ్చసే చలై రహింగె.

సూత్ర (2) సుమతికేసావత్యా-విష్ణేలా-నెమాయాబనె దుర్మత్యాః సుమనసపాభ, వ-సుమతిప్ సుమతిప-ర్భమానికాల్నే-పరమైరభే

(సుమతి సపకు లిరువురు కూర్చుండి)

1 సవతి. హేసఖి, భగినీ! భగవత్కై సృష్టిచాతుర్వ్యసే బిల్కుల్ అపాయ్ నహిపానె, చక్షురిందియ్, దృష్టిప్రసార్ నహి కరై, ధామైకుభి, శోత్రేందియ్, మధురాలాపాః నహిసుస్తై రహైకుభి, ఘ్రాణేందియ్, సురభి ప్రసూనాది సుగంధ పస్తు వితతికై పరిమళ్ ఆఘ్రాణ్కరై నహిరహైకుభి, జిహ్వ, మధుర

రససమన్వితఫలాదయాః, భక్షణైర్తే సహిరహ్నైకుభి, వాగ్గీం ద్రియ, వక్తృత్వఘడ్నేకుభి, పాదయుగ్మ, నిశ్చలత్వ పానేకుభి, ఇచ్ఛ సహిరహ్నై, సదాస్వీయ ప్రజ్ఞాతిశయాః, బతాతే యిచ్ రహ్న, హమేషా చహ్నైమాఘక్, కామాతురతాసె, ప్రియాగమ నార్థిని యాఃహోకే, కిత్నాకాల్సై రహ్నోభి, స్వజనాగ్య విచారణ్భి సహికర్తే, అహరాత్రభేదపరిజ్ఞాన్భి, సహిరహ్నై అనారత్ జ్యేష్ఠభార్యా సంసర్గాపేక్షసె, రహ్నై అహ్నై భర్తా, ప్రత్యక్ష పరిపంథిహై సమ్ముంగి.

2 సవతి. భగినీ ! చిరకాలై, మైభి, అహోరాత్రీయాః అయిసాహి, జిక్రకర్మైకర్మ, ఏక్వభ్య, నిజాభిప్రాయాః సభి, ప్రాణబంధుసమావేశసమయై, ఏకాంత స్థితిమె, మనోరంజకశబ్దా వ్యవృత్తాంతై, అరజ్కర్మైభి దేఖిహం. తన్నై తత్తదనుకూల ప్రయోక్తియాః ప్రత్యుత్తరాః కర్మైబాద్ యథాస్థితికుపాంచా. మాసాగ్రహ సహిరహ్నైభి. ఎహ్నై బ్విచార్మై, దేఖిహో, అహ్నై ప్రాణనాథై హర్మత్, ఇస్మై బిల్కుల్ సహిహై. సభి, సుమతికాచతురతాయీచ్, ఇస్మా కారణహై. ఇస్మై యై యై కత్నాహోభి కరానెనకేగీకహ్నై బిల్కుల్ అటక్సహిహై. అహ్నై రాజానె ఉస్మై పరిచారక్పిహోగ. నిస్సంశయహై.

1 సవతి. అబహ్నై ఇస్మై ఉపాయ్ క్యాకర్మై నిజవాంఛా ఫల సంసిద్ధికరింగేకి బిచార్ కర్నా జర్మాహ్నై కంకహ్న “కామారా హి ప్రకృతికృపణాశ్చేతనాచేతనేషు” కహ్నై మాఘక్ అహ్నైకుభో డాకాల్మైయిచ్ యుక్తాయుక్తవిచారణ శూన్యతాభి ఉన్మాదావస్థా భి లభ్యహోగీ.

2 సవతి. హా భగినీ ! తేరీబచస్సచ్ హై. ఇస్మై అహ్నై, క్యాఉపాయ్ ధూండేహోభి, సభి, న్యర్థాహిహోకే, భసమ్మై కియెసా, ఆజ్ఞావలతికు ఉపమాహోగే. ఉన్మాహై అహ్నైకై నా హోభి యత్తన్మై సుమతికు బిష్మలహైహోయై మరేగీ బా ద హ్నై ఇష్టఫలేగీ.

1 నవతి. అగెదానీ చంద్రముఖి !

దాసి. మాయీ ! హాజర్లుం.

1 నవతి. ఆయిధర్ (లోనికివెళ్ళి వచ్చి పండునువిషమును దెచ్చి యందది పొదుగుచు) ఆయీగే ! ఏలేజాకె, సుమతీరాణీకె తెఱపొంచె, ఐసె ఫలాబహు తెస్సె ఖరీదుకు ఆయేతో, భైనా ఆస్తి, మోల్లేతే, ఎహాప్పు భేజేస్తాకస్తా. హా తెస్సెరఖె, భక్షణ్కర్క, రుచీవచానర్క, ఖుషిహుయితో, ఆస్తిలియెజాయ్కహె, కై సాతోభి, ఎఃఖానే వై సాకర్క, ఖలాకె, పలత్క, రోవార్తా మురెబోల్నా. జాజల్లీ.

నూత్రీ (3) ఖాయీబిష్సుమతీ-విహ్వలా- హుయ్యానసాయిమ్మతి ఆయారాజా, హాకీమ్బోగ్సబ్-కియె చికిత్సా, హుయెవిఫల్బ్.

(సోఫామీదకు సుమతి కూర్చుండియుండగా)

దాసి. మాయీ ! ఆజ్, బహుదూరప్రదేశ్కే, అతిమధురాహో, బడేదాక్షిణ్యఫలా, బిక్రియ్యు ఆయెసావార్తా, హమా రారాణీ వగైరే సున్నె, జనానెమెబులా భేజ్కె, వల్లె ఏకస్థల్ లేక, ఖాకరుస్కా మధురిమాసే, మూర్చ్యగతాహుయెహై. బాద్ చాహెసా ఒత్తె, మోల్లియెహై. ఏఖబరాప్పు అరజ్కర్క, ఎహ్ఫల్బీ దేకస్తా, హమా రేరాణీభేజ్కె. ఖాకర్పర్కా వెతో ఉస్కు బులావుంగి.

(పండు తీసికొని తిని సుమతి మూర్చిల్లి పడఁగానె దాసి నల్లిపోవలెను.

కొంతసేపైనతరువాత రాజటకు రావలెను)

వజ్ర. క్యాక్యాప్యరీ ! క్యాహై ఎఃప్రాణనఖి ! అయిసా నీందెహై కెంమనోనాయకీ ! కెంనహిఉత్తి పూర్ణేందుముఖి ! ఇత్తే మె అయినీ దుర్గతీకై సా ఆక్రాంత హుయిగే మోహనాంగీ ! (ప్రక్కలోఁగూర్చుండి) అరేనేవకా ! తుః ఝట్జాకె, అన్నా సంస్థాన భివగ్జనాగ్రిణి యశాంకు బులాలారే.

నేవకుఁడు. మహాప్రసాద్.

(అని వెళ్లఁగో)

వజ్ర. (భార్యపై బడి) హాప్రాణనాయకీ ! హామనోహరాంశీ ! హా మృదుమధుర వచన రచనా ! విద్యాచాతుర్య విరాజమానా ! హాభ్రమరాలకా ! హాఅకరాంతలోచనా ! హాకాంచనాంచన్నాసా ! హా ప్రాణసమానా ! ఆజ్ఞ ప్రాతఃకాలసమయ్యు, అతివినోదక చర్యసె రహ్నే తుః ఇత్నే మెయిచ్, అయినా బాధాపీడితాహోనా, కెంపడాహై ? ఇన్ని వ్యాధితేరె ఆంగ్లె, కహారహీధి ? క్యాకరుం ? మైత్తుర్పు కైసా సుతరావుం ? తుః నసుతర్తితో మైకై సాజీవుం ? (2 రు వైద్యులు రావలెను)

వైద్యులు. హేరాజాధిరాజా ! భవదాజ్ఞాను బద్ధాహోకె, బాలసూర్యోదయ, పూర్ణచంద్రోదయ, వసంత కుసుమాకర, లక్ష్మీవిలాసరస ముఖ్యాఘనోషధాఃభి, సింధూరభూషణ, వాతగజకేసరీ, వాతరాక్షస, వాతవిఘ్నసిన్యాది కణికా విశేషాఃభి, జ్వరహర, మేహాంతక వైత్యాంతక, వాతాంతకాది, బహువిధా మూల్య గుళికాఃభి, ద్రాక్షాఖర్జూర, కూశ్మాండబిల్వాదిలేహ్యా విశేషాఃభి, నవఫలరసాయనాదయాఃభి, లేకరాయేహై. కామ్ ఫర్మాయియ్యెహుకుం కరింగె.

వజ్ర. భో వైద్యశిఖామణియా ! అన్నారాష్ట్రా మహారాణీహో ఏహ్మత్ప్రియాకానా సబబే హైకిమూర్ఖాగణాహో కెహై. తన్నివారగ్కర్క హమ్ము సంతోష్ మిలాయియ్యె

(“మహాప్రసాద్” అని కూర్చుండి చేయిచూచి మును లలుగఁడిసిపోయెగా లేచినట్లే లేచి తిర్తి వడవలెను)

వైద్యులు. మహాప్రభూ ! రాజ్జీమాయాసె విషద్రవ్య భక్షణ్ కియాగయాహై. తద్గరల్నె ఉదర్మైఘుసి. అబెమాతానె గర్భిణిహోనేనేభి అప్తమమాస్థి ఆకెరహ్నేసెభి గతమాస్మెయిచ్ ప్రాణోదయహోకెహైసా గర్భసశిశుకుభి తద్గరబాధాయత్కించితే రహేగ అబుద్ధార్ కరానేకుహో తీవ్రోషధప్రయోగ వశాన్నివార గ్కర్కెకుహో, లాయక్కుహి. ఉస్తియె నవమాసస్ఫూర్తిహోకె ప్రేమాతిహోసే సంగతిచ్, తచ్చమనానుకూలా, దేజ్లేనా. తబ్బ కన్యబిచార్నకర్న.

వజ్ర. అచ్చ తబ్తక్ భగవాన్కా-ఇచ్చ. వై సాహివయె
జాయ్. అవణ జాయంగె.

సూత్ర (4) సుమతీరాణీనే - ప్రసన్నయి- శ్రమాతొ రఘోనే

రమణీయతను, ప్రభాగరల్సె- తమామ్గయెసా, తనయ్యకల్సె సె

సుమతి. (వికారరూపముతోనుండి శిశువును ముందిడుకొని)

అహోభగవా! సకలచరాచర సృష్టిస్థితిలయకారణ భూతా! జగ
న్నేతా! అశిదుఃఖతాహోకె, హం, సర్వదా, వ్యాధిపీడితాః
హయె వైసా, ఇత్సానిర్దయాసె, హమారెవర్, లేశమాత్తర్భి,
విశ్వాన్ పరిత్యాగ్కకర్కె, అయినీ అతులితబాధాసంప్రాప్తి, హమ్ము
కెంకర్న? మైనె, సర్వథా, పతిభక్తిసేభి, బుధారాధనాపేక్షాసేభి
భవన్నామోచ్చారణ తత్పరమసేమాసేభి రహైహి, బిల్కులధర్మ
కార్వ, నహిక రైహిహయం. అయినీమై, అదృష్టవిహీనాహోకె,
ఇత్సావ్యాధినీ పీడితాహోనె, క్యాపావేకియూహయం దేవా!
హేమహానుభావా! అబ్తనాథ్ మేరేకు సేరేఫ రతిప్రేమా
దిసాహై. ముర్ములూవణ్యగాత్తర్భి, పద్మలోచన్భి, విశాలవక్ష
భిహో, సుకుమార్, పైదాహోతాహై కహ్లాభి, ఉస్లియె,
పుత్త్రాలోకనోత్సర్భి, ప్రియామితప్రేమాప్తిభి, హోగీకహ్లా,
హమే మాజిర్ కర్తీభి. ప్రైసర్భి వ్యర్థహోనె, విషబాధితతన్భి,
వ్యాధిపీడితసర్వాంగ్భి, శోకేచ్ఛాపరతంత్రీభి హోశిశు, ముర్ము
కుమార్హయవ్యా. ఏసెఏపుత్తర్కైసా జీయెగా? అగర్జీవె
గాతో మేరీనాథిస్కు పాల్సెసాకరేగ? నజ్జీకానే అవకాశ
నదేగాపాద్రేయూశా!

సూత్ర (5) రోయేమాతాశిశువాఽమిత, రోగపీడితాఃహోకే, సోకే.

ఆయా రాజా, హాకిమాం సెమిల్కర్ కియే చికిత్సా,
హయివిఫల్సర్.

(మఱతొలు వైక్కులు భటు న వగయిరాంబటులు వచ్చియుండి)

వజ్ర. భోభిష్జ్జనవరేణ్య! హమారాణీభి, ఉత్పన్న
హయెసా పుత్తర్భి, డీర్ఘరోగపీడితాహోకె, రోదనేచ్ఛాసేహి,

అహోరాత్రియాఁ, రహైహై. ఇనోంకు, అనుకూలౌషధ ప్రయోగ్ కర్మై కై సాతోభి, ఆరోగ్యాభివృద్ధి కృమశఃహోనేకరీయె.

వైద్యులు. (కొన్నిపాట్లుపడి) హేమహారాజా! పూర్వ కాల్మే ఏకస్యాయ, ఖుదావంద్యై పితాజీనై పరిపాలన్ కర్మైతబ్, భవత్సావత్వజననీహో, ఏక్సిజప్రియాకు, ఆత్మవ్యాధి, అపార్వోకై, అవసానకాలనిరూపణైర్నై ఒత్నాదుశ్చేష్టాకియేతో, తబ్జక్ యహారహై అగణితసంఖ్యాకవైద్యజనోంసై, యుక్తౌషధప్రయోగ్ నహోకర్, తబ్బుర్నై బులాభజేథ. మైఆకై, వనమూలికా భస్మాది, కతివయాషధరాజ్ఞాంసై మాయాకు ఆరోగ్యమిలాయాధ. మహారాజ్జీ! ముర్ఖువు వర్షాశన్నిర్ణయకర్మై, తబ్జై సంస్థాన్మైరభేథ. అయిసై మైఃహుచికిత్సోంసే బేజార్ హోకై, “ఏమాతాశిశుప్రాంకావ్యాధి నివారణోనేకి నహిహై” కహ్మై ఖుబ్బుమ్మూహుం. ఆపెహ్మైస్సె ఎఃప్రియావర్, నిస్సప్తహతారఖై ఛోడ్దేయియ్యై. భగవదిచ్చ సహిరహై కౌన్యాకియేతో క్యా ఫాయిదా? జీవప్రహైఒత్నత కై సాహిజతే, ఛోడాకాల్మహి, గుజరేగె.

వజ్ర. అరేభగవాన్! ప్రాణసఖిహో, ఐసీప్రియా అయిసై దురవస్థాంసై సదారోదసేచ్చాసై రహ్నై సుస్త్ మైకై సా రహ్నై కుం? కిత్నాకాల్మై కిత్నై ఉపశమనాకియేతోభి, సమిలేసాసాఖ్యై ఇస్సు ఎఃజన్మమై సమిలేగామాద్ రే! ఈశా! ఐసేబాధాఁ ఎః జీవతుల్య పాతేరహేతో, మేరే ఆంఖాంసై, కై సాదేఖ్నకుంరే స్వామి! అబిస్సెపేమాఛుడాలేనా మగరన్యోసాయ్ సహిహై.

సుమతి. (పిల్లవాడేడ్చుధ్వనికూడ నుండఁగాఁ బడియుండియే తనలో) అహోయీశా! ఎఃక్యావేదన్ హైరే! ఆంఖోంకునదిసే ఆంగ్గర్నరహై గరభై అంగార్ ప్రజ్వల్మియై వై సాహై ఎః క్యా రేయీశ్చరా!

వజ్ర. అరేసేవకా! ఇథర్ ఆ.

సేవకుఁడు. మహారాజ్, హాజర్నం.

వజ్ర). అహోరాత్రియా, అయినోదనా, సు నైరహ్నెసె, అపన్ని నిద్రాహారా, ఛోడ్కె, నహిసో వ్యాధికు కమాలేయింగె. అవనోకిన్కె దుర్దశాకు క్యాకర్సకింగె? అన్నాగతి కాదేఖా? ఎ మాతాశిశువా నరకావానప్రాప్తి, పానేకు బబల్, వ్యాధిపీడితా హోకె, నదా ఎహితరహసే రహ్నె ఈశ్వరోద్దేశ్యహైమాద్! “హరిణాపిహరేణాపి, బ్రహ్మణాపి సురైరపి లలాటలిఖితారేఖా, పరిమార్చునశక్యతె” కహ్నెమాఫక్ నృప్తికియెలబ్, స్రష్టాన ఇనోం కఫాలప్రదేశాంపర్ జోలిఖాహైకి, వైసాహిగుజరేగ. ఉస్లియె, ఎ ఆనారత్తి, రోగపీడితాహోకె రహ్నెపడేగ. ఐనేవేబాధా ఉనోంపానేసె అవదేఖా, బహుత్పాధక్తె. ఇస్వాసై ఇస్కు, కహ్నెతో ఏసుమతీకు శిశునహితాహోనె తేజాకె, మహారణ్యమధ్య దేశ్యై ప్రవేశోకరాకె, ఆ.

నేవకుడు. మహారాజ్జకు గహనప్రవేశో! మహారాజ్జా మహాజ్జ! మహాదేవ్కా మహిమక్యారే!

వజ్ర). భోబంధుమిత్రామాత్యాదయా! “మాతాహతా జహ్వరసాలభిన్నం, పితాహతా త్రిభువనాంధకారం, భ్రాతాహతా దక్షిణబాహుభిన్నం, భార్యాహతా ఛత్ర కపాలభిన్నం” కహ్నెమాఫక్ ఎమేరాపత్ని జితాకాల్ వ్యాధివగైరే బిల్కుల్ నహిపాతె, ఖుబ్సూరత్నైరహ్నె మేరే ఆంఖాంకు అంగజాంబక్కె వైసాదిసై రహీకి ఒత్నాకాల్ మై పాల్నెనకల ధారుణీరాజ్జ్కాభి రాణీహోకె సర్వసంపదాభి అమిత సౌఖ్యాభిపాయా. అబిస్కు దుమ్కా లాపాంచ్చేసే అవసానసమయ్యి వైసాహిసంప్రాప్త హుయి. హోనెసే యిచ్ అవజాతేషై శాంతియాకియెతోభి నిరర్థకాచుయెహై. అయినీ దుర్గతీపాతే అహర్నిశాలో తేరహ్నె. అవజాతేషైకు ముష్కిల్ హై. అఖెజీనేకాభ్రాంతి, బిల్కుల్కు ద్గయిహై. ఎనహుయితో, ముర్ఖరాణీ దూస్తీహైయిచ్ హై. అయినీకాతణోసే ఇస్కుఘర్సేహకాల్నె నిశ్చయేకియాహుం.

పూర్వశ్లోకార్థగ్రహణై మురై చింతాకుఁభినహి. అబవక
జాయింగె. (అందఱు వెళ్లఁగా)

సూత్ర. (6) ప్యారీకుసుమతిసుభేజానజ - బాహు నెళిసుసంగాత్
రజ్జ.

కూరివ్యాఘ్ర, సింహముఖానెఁఘోరారావా, కర్నెగహస్తే.

(పడియున్న సుమతి నుద్దేశించి)

సేవకుఁడు, మాయీ ! హల్లుఁడతీయె జాయింగె. జిస్కాల్మ
జోఅవస్థాపనే, భగవాన్మె, లిఖ్మియామైకి, ఉస్కాల్మ ఒహీనా
హర్యక్కుభి విధ్యుక్తమై. వైహీ సబబ్బె సర్వైశ్వర్యాఁ సంపూ
ర్ణాహోనె సాగరవలయితాఖలాచలరాష్ట్రపాలై మహారాజ్ఞీ
మాయీహో ఆపు ఇత్తైమెయిచ్ ఇత్తే దుర్దశాఁ ఆనా
వడ్డమై. అనేదో. అహోరాత్రియాఁ హమేషా ఆప్పి ఆజ్ఞా
ప్రకారిచ్ చల్నెరాజాజీనె ఇత్తైమెయిచ్ కనిష్ఠభార్యా వ్యాసక్త
హోకె, ఇత్తా కతినశితా నిష్కారణైహి మొకఱ్ఱికియ్యై.
హా భగవాన్ ! అయిసే మహాదశాపాలై వాలేకుయిచ్ అయిసీ
అల్పకాలై ఇత్తేదుర్గతీ ఘటన్తుయి. సామాన్యలోగోంకె అవస్థాఁ
అబ్బికాబ్బిచార్ కర్నారే, భగవాన్ ! (తెరమూసియెత్త నడచి)

సుమతి. (రోగముతో శిశువుతోఁ గూర్చుండి) అరే పర
మేశ్వరా ! వాతాతపదుర్గమ్మి నిర్మనుష్కభి వేత్రికీచక వేణు
కంటకపాదపలతాక్షీభి ఘోరవ్యాఘ్ర గవయాచ్చభల్ల వానరద్విల్లి
భయంకరారావ కలకల్పి కంకకాకగృహోల్లూక ఘూత్కార
సంకుల్భిహో మహారణ్య మధ్యప్రదేశీచ్ ముర్ము మహల్
హుయియీశా ! వనమత్తేభ మహోరగ వరాహమహిష
జంబుక మార్జాలాదియాఁ మురై సఖజనాఁహుయ్యైహారే
భగవాన్ ! క్యాదుష్కాలాయారే పరాత్పరా ! (అని మూర్ఛిల్లవలె)

నూత్ర (7) దేఖయెదైవగతీ- అమ్మె- ఆఁఖాంకుదినీ

భీకరదుష్కా, లాకె ఆయాసామి-లాకె హర్యక్కు, రభేగ ఆయినా.

సుమతి. (మూర్ఛితేటి లేచి నడచుచు) అహో దీనజన పోషకా! ఈశ్వరా! అబ్దుక్ మహలోంమె మృదుప్రదేశాంమె రఖాగయెసో మేరేపదాఁ అయినీ మహారణ్యై కంటక ప్రదేశ్యై కై సారఘంరే భగవాన్! అబల్బి అసహాయ్బి అతిదీన్బి అజ్ఞా నిభిహో ఎహరభ్యక్ అతిభయంకర్హో అయినీ వ్యాధిసె గగ్నై హోకహై ఎకై సాజీయెగారె యీశ్వరా! అగణిత సంఖ్యాకాఁ హోకె అయినీ భీకరకూర మృగంమె మైమరేతోభి బహుత్ బెహ్తార్ హై. మగర్ ఎఁ వత్సాకై సాజీయెగారే యీశా! కౌన్నా తోభియేక్ కూరమృగాకె ముర్రెఖానై యత్తక్ కరేగీతో పుత్త ర్బచ్చె ఇసుక్ దూఱ్ఱఖై మైసామ్మె ఆకె ఖదుంతో ముర్ఘుక్ భక్షణ్కరేగి మగర్, ఎఁకుమార్కు దేఖ్నావాలా అయినీ మహా రణ్యమధ్య దేశ్యై కాన్రేహేగారే భగవంతా! బాడెఁ లఢ్కాభి వనమృగభక్షితహోగాతో నామ్మేరీ పృథ్వీవర్ సరహేగీమాదే) పరమేశ్వరా! మైబిష్ ఖాయాహుం మరుంగీకహ్మె ముర్ఘె అయినా భేజేతోభి రాజాజీనె ఎఁ కుమార్కుతోభి పాత్నె సహి సకాకెంరేస్పామి! దేఖ్నెదేఖ్నె, కిత్తే దురవస్థాపానాపడా హైరే జగన్నాథా! (అని మూర్ఛిల్లిలేచి) హంహర్యక్తురోదనా నక్తాఁహోకె, ఒత్తీ అసహ్యహుయితో బౌర్బహుత్సెబౌషధాఁ, దిలాయెతో సార్థకాఁ సహిహుయెతోభి, బౌరారై సేకారణాంసె మేరెపర్ బిల్కులసహిష్టత్వ, ఒత్తా జయాదేసేపైదాహోగాతో మహీనాథ్నె, అపకనిష్టభార్యా వ్యాసక్తహుయెతో, మేరీసూరత్ దేఖ్నెకుయిన్ సహిచాపెతో, అపాషహార్మై కహాతోభి యేక్ జాయ్మె, ఒత్తాతక్కి ఇష్టెనహితో, కహాఁకి ఏక్ దూరస్థగ్రామ్మై తోభిహో సహిరఖ్నె, అయినె కూరజంతుజాల్ ఫిర్నె, భీకరాట విమెరపెన్నె, భేజ్నెకెంరేస్పామి! ముర్ఘుజనాఁ, కహాదిసేగి? బాత్కెన్కరేగ? లఢ్కెకుత్సుణ్ని వారణ్కైసాహోగా?

నూతన. (8) నరపరిపాలక - నారీదేవ్మతా.

తరుణీకాంచన, వరమణివిలసిత, పురవర్నవద్మా, కరోరు జేశ్వర-వరపాలితోహతోతె, దిన్నె వహ్వవహ్మహ్మే.

(పద్మాకరుడను వైశ్యప్రభువు, భార్య, చిన్నకొడుకు, నొకదాసియు, సేవకుడు నుండగా నటువచ్చి)

సుమతి. వహ్వ, వహ్వ, దేవా! మహానుభావా! అబై: పురవర్మురై దృగ్గోచర్వహువాహై. మైభగవాన్మై కరుణా కటాక్షవీక్షణాప్తిసె ఆబ్బచ్చేనకుంగి, అగర్మై, నహిబచుంతోభి, మేరీలథ్కా, కిన్కా హవాలెమెతోభి, పొంచాజాకె బచ్చేగా. కుచ్ఛ ఫర్వానహిహై (కొంచెమురకుండి) మైకహాకుజావుం? మైకిన్కు క్యామంగుం? “తు:కాహై” కహ్మేపూచ్చేతో, మేరీఅక్బార్సబ్ కైసాబోలుం? క్యాకహుంరెభగవాన్! ఎ:నగర్కారాజా కాహై హైకిరే! (అనుకొంచు: దిరుగుచుండగా)

పద్మాకరుడు. దాసీనీరేజాక్షీ! అన్న అగార్కెసామ్మై బజార్మై కాహైహైకియేక్ మహాపతివ్రతాశిఖామణి, కుచ్ఛనాకుచ్ఛ కహ్మేతే, ఇధరుధర్ఫిరీహై. వై:కాహై, కహా:సేఅయిహైకి కెయహా:ఫిరీహైకి, ఉన్కిఖ్యాహిమ్క్యాహైకి ఆక్బార్సబ్, ఆమూల్కార్గర్హోనె, మాలూంకరేకరా. జా.

దాసి. (ఈవలికివచ్చి) మాయీ! ఆప్కాహై? కహా:సె ఆతీహై?

సుమతి. మాతా! మైనే భిక్షుటకరైతె, స్థాన్పరా యాహుం.

దాసి. ఆప్కీకొన్సారాజ్యహై మాయీ?

సుమతి. భిక్షుకొంకు. హర్యక్కి, స్వరాజ్యహై మాయీ

దాసి. ఆప్కీనామ్ క్యాహైమాయీ?

సుమతి. ఆగేసె సుమతీ కహ్మేథే మా.

దాసి. అగేకప్రీ ఆబ్ కెంసహోగీమాయీ ?

సుమతి. పాలకొంకు బౌర్ యాచకొంకుభి ఫరకొకుచ్ఛ
రహ్ననామా ?

దాసి (తటాలునఁ దిరిగివెళ్లి) భోవైశ్యశిఖామణీ ! వద్మా
కరాధిపా ! ప్రేః ఫిరైకాంతామణికే ప్రియోక్తియాఁ, మితభాష
ణతా, వర్తనవిషయాఁ, సబ్ పరిశీలనకురే బిచార్కియెతో,
కొకపైకి ఏకకహారాజ్ఞానుత్త్రికాభి, ఏకహీనాయక్కా తరుణీ
మణిభిపైకహ్న సరిక్కి, క్లాకారజ్ఞైపైకి, సిజావాన్ ఛోడ్కు
రయిసానికల్క, ఆయూపైకహ్నాభి, మాల్కాంహోతాపై. అబా
హ్మయీనె, వ్యాధిగ్రస్తాభి దీర్ఘరోగపీడితాత్మీయసుతాన్వితాభి
హోకైపై.

వద్మాకరుడు. దాసీసీరేజాక్షీ ! భగవాన్కె అనుగ్రహెన్
కిన్కుక్కాభాగ్య మిల్కెపైకి, ఉన్కాహినిగ్రహెన్, కిన్కుక్కా
దార్భాగ్యసంపాప్రహోగాకి, కొకపహ్నెసకేగ ? వ్యర్థాసార్థా
భిసార్థానిరర్థాభిహోనా జగదీశ్వరై చిత్రచేష్టాయీచ్ఛై.
పాప్ బిచారి ప్రేసాధ్వీలలామా, కిత్నాసాఖ్యపాయీకి, కిత్నేదాసీ
జనాంసే, పరివేష్టితాహోకెరహీకి, అబ్బా అనహాయాభి అతిశర
బాధాన్వితాభిహోకే, అయిసా ఫిరీపై. చతుస్సాగరవలయిత
క్షితిప్రదేఖ్ సబ్బి, సుభిక్షసెరహ్నాభి, పాప్ ప్రేమాయీకు, దుర్భిక్ష
నె, గిరఫార్ కియి. “దుర్భిక్షచాన్మదాతారం, సుభిక్షచహిర
న్యదం, చతురోహం సమస్యామి, రణేధిరంబుణేఘచిం కహ్నె
బుధప్రోక్త ధర్మవచనె, మైనె, ప్రేమాయీకు, మేరామాతు
శ్రీసరిక్షిగహసెదేప్తై, సాఖ్యమిలానె జత్తక, సక్సెఒత్తాకరుంగ.
తుజాకె, మాయీకు ఇధర్బులాలా. జా.

(దాసిచే బిజనఁబడిరాగాఁ బద్మాకరుడు సమస్కరించె. వెంటనే
కత్నతిమొక్క. మరిచి దాసిచే వేయించి కూర్చుండఁజేసి)

వద్మాకరుడు. మాతుశ్రీ ! ధారాధరావృతరాకాసుధాక
రైమహాఘోక, వ్యాధినేకృశాంగీభి, మలినాంగీభి, హోకైపైసో

అమ్మకొకాడై? కెం ఇధరాయీహై? అక్కార్సబ్ మాటాం
కర్మా. మైపుత్తర్లుం సమర్థున్నా.

. సుమతి. అహోవణిక్వతీ! ఆత్మీయభోగవినిర్జితపార్శ్వక్వతీ!
బుద్ధిపాబల్యధిక్ కృతభాషావతీ! హైసోఅక్కార్సబ్, ఆమూలా
గ్లోనె, బిశద్ కరుంగి సావధానమనన్ హోకె, ఆకర్ణన్కర్పాయీ!
దాశార్ణ దేశాధినాథ్లో వజ్రబాహుమహారాజ్జీకు, మైనె జ్యేష్ఠవత్నీ
హోకె, సదా “కార్యేషుదాసీ కరణేషుమంత్రీ రూపేచలక్ష్మీ త్నమ
యాధరితీ” సే హేచమాతాశయనేచవేశ్యా! పట్కర్మయక్తాఖలు
ధర్మవత్నీ” కహ్నె ధర్మబచన్మమాఫక్ హర్వభ్ ప్రియానురాగ
సంపాదనోల్లాసే రహ్మె నిజనాథ్కు మానసోత్సాహోత్పత్తి
హోనే, ప్రియోక్తియాదయాంసె, కల్పలూనాభి, ప్రే మేరీపా
ణేశ్చ రహర్నిశాహర్వభ్ మేరెసెహి దోస్తీకరే కబ్బీమేరేసవ
త్నోంకెతెజానా, ఉనోంసెనల్లాపాతర్రభి, ఛోడ్డియాథా. ఎ
క్రొయ్ మన్మరఖేకె, మేరెసవత్నోం రాజాకా అనురాగ్ మేరే
వర్నెఛుడానె యత్నోంఛుండేథె. వేసమిలె. ఉస్లియె, ముర్ఖుకు
గరఖ్ ఖలాయెతో, మైమరుంగి, బాద్ సంతుష్టాంతరంగిణియా
హోసకింగె, కహ్మె వైసా కాంకియె. కృతకృత్యతాపాయె.
మై అబ్బీ చంద్కాల్, అయి సె దుర వస్థా పాతెజీనె,
భగవదుద్దేశ్యరహ్నెసె, వ్యాధిగ్రస్తాహుయి, పన్నమరి. మైబిష్
ఖాయెసాతబ్ గర్భవతీహుం, తద్విష్నెగర్భస్థశిశుకు, రోగపీడా
కాంతిహోనె వైసాకరా. ఎగర్భరోగీ, వైదాహుయె సాబాద్,
హమారా రాజేందర్నె భిషగ్వరాంసే, బహువిధాషధా దిలా
యాథా. తబ్ మిజాజ్ ససుతరా. హంహమేమా, బాధాచాతె,
శోకెరహ్నెదేఖ్, హమారెప రుత్పన్నహుయిసా, అనహిష్ఠ
తాసె, హమ్ము, బహుదూర్ రహ్నె, ఎహ్మహర్ణ్యోరఖెనె,
హుకుం ఫర్మాయాథ. బాద్ తత్సారధినె, అధిపాజ్ఞానుసారిహోకె,
ముర్ఖుగహన్మే ఫేక్ చలేగయా. హేసజ్జనా! భగవాన్మ
చిద్విలాసాఁ క్యాహెకె; అబ్ మై ధోడా ఆరోగ్యవతీహోకె ఇధరు

ధర్మచక్ర, ఇత్తా దేర్ బైత్తా బాత్తురై, లాయ్ ముయి
 హుం, జ్జుప్తి సె సబక్బార్, బోత్తె నకిహుం. ఇత్తే మె జగదాధార్కై
 కృపాతిశయ్యై, అప్పహై సత్పురుష్కా సందర్శన్ హువ్వా.
 ఆయిందా భగవాన్కా కరుణాప్రసారై కై సాచలేగాకి ఆపు
 క్యా అభిప్రాయ్ సంఘటన్ హోగాకిదేళ్ళా. దీనజనపోషణ్
 సజనధర్మమైనా ?

పద్మాకరుడు. భోమాయీసుమతీ! ఆప్కిపైదాయమీ,
 ఆప్కె న్నాథ్కా అతిశయతా, బౌరాప్కి మహాత్మ్యప్రప్త్యై వగైరే
 సబ్బి బిచార్కరేతో, భవాదృశమహారాణీ, అయినీ దీనదళాకు
 ఆనా, జగత్కర్తాకా, చిత్తర్పహితో, బౌర్కాప్తమాయా ?
 ప్రపంచ్కై ఆధిక్యపానెవాలేమె, కృతఘ్నతాకు ఆస్థాన్ హుయె
 మేనాయ్, నిరూపణ్కరైవాలేభి, నిరర్థకాంమె, కృతజ్ఞాభి,
 బహుత్సేరహింగెమాద్! వహ్యక్యారె యీశ్వరా! ఒత్తా
 మహీకాంప్తొ, వజ్రబాహు మహారాజ్, బహుత్కాల్ ప్యార్
 రభేసో, నిజజీవితేశ్వరికు, సోషణ్కరైహి, భారనమ్మ, మృదు
 శయ్యోంపర్ సోతె, మధురవస్తువాఘాతె, నదగరహర్మావంమె
 ఫిరై, రహే అయినీమాయాకు, భిక్షాటనదళాఘటన్ హువహై!
 ఆచ్చ, మాతుశీ! కైసాహుయెతోక్యాపై? మేరాజన్మా
 సాఫల్యహోనేకు, మైథారుణీసల్పర్, యశన్ పానెకు, ఎహ్మి
 యేక్యార్ హోనెసహి, యీశ్వరై, ఆపుయహాకులాయా. కుచ్
 ఫర్వాసహిహై. ఆప్కె హమారాజననీహై. మైఆప్కిపుత్రర్హం.
 నక్కె ఒత్తాదూర్, సకలయత్నాకరై, ఆపు-ఆరోగ్యమిలానె,
 తజ్జీజ్జీరహుంగ. ఆపుయహాకుచ్ కష్టహోసహి. సురభిప్రసాన
 రాజసెభి, దుకూలాంబరంసెభి, మణిఖచితస్వర్ణభిత్తి కాజాలెసెభి,
 ప్రించితహో ఏకాలయ్, ఆప్కెలియె, హమారె జనానెమె
 ఖాళీకరాకె, దేవుంగ. ఫరాఖలై, వహాయహియె. వైద్యజనంకు,
 బుటాభేజ్జి రాషధసేవాభి కరెవుంగ. ఎ: మేత్పత్నీ, సర్వకరి

చర్యాకరై, సన్నిధిమెహిరహై, ఆపు అనంద్మిలా వెగి.
కంగే? క్యాకహ్తీ?

పద్మా-భార్య. పాణేశ్వరా! అబావ్ జైసాపర్మాతెహైకి
వైసాహి, ఎమాయీకా పరిచర్యాశ్రద్ధాసెకరైహమేషా, తన్మాత్మ
సన్నిధిమెయిచ్ఛరహై, తద్వృత్తాంతా ఆపె అరజ్జురైరహుంగి.
సూత్ర). (9) సాలాపద్మాకర్ - సుమతిక - పహ్లాఘడ్వేఫికర్
బాలకయితనీ, లాలకకుతబ్ - సు శీలతనీన,
చ్చింతనీఖుబ్.

(ఆమెను గొంపోయి మఱొకవోటఁ గూర్చుండఁజెట్టి)

పద్మాకరుడు. వ్యారీ! తుఃభి, అమ్మెదానీయాభి, అమ్మ
పుత్తర్భి, హమేషా, ఎహిమాయీకైతైరహై, భివగ్జనాంస, బౌషధ
సేవాకరై, పథ్యపదార్థాహి, ఖలాలై దిలాలెరహై, మిహాజ్
సుతరాసేకుహిదేఖ్.

పద్మా-భార్య. హేపాణినాథా! భగవాన్మే కృపాసే,
అమ్మె పర్కస్థిహోకర్, అమ్మెఖాన్మాయీన, గుజర్తయీభి.
అబీశ్వర్కాకరుణా, జియాదాహోక రహైసె, ఫిరైహమ్మాయీసే,
మిల్నాతలస్థహువా, కహ్లాడదైస్సె, అపమ్మ మాయీకహ్లా,
మనోనిశ్చయైరహై, జబ్ సంసిద్ధహుయేకి, తబీచ్మైసే, క్వశు
రపత్నీన్యాయై, పరిచర్యాసబ్బి, సాదరణైకరై, అమ్మ అజ్ఞాన
సారిణీహోకై, ఇస్సాన్సర్, హమేషారహై రహుంగి.

పద్మాకరుడు. మాతుశ్రీ సుమతీమాయీ! ఆకెహ్మలి
గొంబరాఘోడై, విమలహోదకై, అష్టాశ్మరై, పరిశుభ్ర
వస్త్రధారిణీహోకై, రహ్మ, హాకీమా ఆకై దేఖ్మిర్, బౌషధసేవా
కరాయింగ. మేరావత్నీ యహహిరహై దేఖ్ రహై.

సుమతి. అచ్చాభాయీ! వైసాహిహుయేఖాయ్. మేరీ
పురాకృతపుణ్యవిశేస్సె ఆమ్మహై ఆధార్మిలా.

నూత్ర) (10) పాలాపద్మాకర్ - సుమతికు - పహ్లాఘడ్వేళికర్
 సుమతికు సుతరా కుమార్తెనబచా - శ్రీమావిఫల్ హుయి
 రహినహినాచా.

(భారతవైభవధారిణియై యాగోగ్యవతియైయున్న సుమతి 5 ఏండ్ల కొడుకును
 దన తొడిమై నానితలనిడి పన్నుండఁ బద్మాకరాదులతో)

సుమతి. అహో ప్రాణబంధువా! భగవాన్కాకరుణాసె
 మిలేసా ఆమ్మె ఆదరణాతిశయ్యెహా ఔషధసేవాదయాంసెహో
 ముర్ఖులు రోగనివారణ్ణయి మైతో ఆరోగ్యవతిహుయిహుం
 కన్న. పరంతు ఎకుమార్తె జిత్తే జత్తనాకియెతోభి వ్యాధిహి
 వృద్ధిహోనేహైసోప్రాయ్భినదిస్సె, కర్మమశః విస్మృతిభిలగైరహె.
 హోగయా. ఇస్సు కై సాతోభి ప్రాణదాకరాయియ్యె. ఎలడ్డా
 నజీబ్ నహిహోగాతో మురై ఆప్కితా సంతక్షణకియెతోభి
 భన్మ మెకియెసా ఆజ్యాహుతి సరిహ్లాజా వెగా. కెంక హ్యె ప్రపంచ్యె
 కన్నారహసెతోభి దుఃఖానా ఒత్తముష్కిల్ నహిమగర్
 పుత్త్రోకానాకహెతో మరణీచ్ బెహర్ హై కహ్మ దిన్నేకా.
 పుత్త్రదుఃఖసె సంతప్తాహోకె చిరప్రయాన్ పాకె మృతా
 హుయెసా తార్కాణాబహుత్సెహై (కొడ్కును గొట్టిలేపుచు)
 బావా! బావా! కుమారా! హేరాజనందనా! (మరణించి
 నట్లు తెలిసికొని) భోవిహితా! హేభాయీ పద్మాకరజీ మాతా
 భగినీ, అభ్యిక్యాహితబచనా! మేరీ పుతర్ మైపుకారేతో
 జవ్వాబ్ నదియా అబ్ మైక్యాకరుం? (అనిమూర్ఛిల్లిపడఁగా)

పద్మాకరుడు. మాయీ! ఇత్తాదుఃఖ్ కెంపావెగీ?
 మామూలైమాఫక్ చంద్కలై నిశ్చేష్టిత్ హోకె రహ్నపడా
 పాద్! కహమురై దేక్షుదే. (అని తేచివెల్లిచూచి తెలిసి
 యెత్తి భూశయనముచేసి) అరేదేవా! మహానుభావా! ఈశ్వరా!
 ఎక్యాడుమ్మలైరే! పాప్ బిచారే! అతిసా కుమార్యాన్వితాభి
 ఆభిజాత్యశ్లక్షణాన్వితాభి, హోక, రతిదీనాహోకె అయిసా
 ఆయెహైకహ్మ మైకిత్తాధన్తోభి వ్యయ్కరై యినోంకావ్యాధి

నివారణురై జత్త క జై నాకయెతోభి ఇనోంకాదురదృష్ట్యా హైకి
అరేభగవాన్ సభ్యత్నాభి బిపిన్తే బిరాజమాన్వోనె జ్యోత్సాన్నికు
సాదృశ్యాఁహుయెహై ! ఎఁక్కారె దై వరాయా !

సూత్ర (11) గతజీవఁహువాహై - సుమతీ-సుత్ మాఱోతీహై

నతికహఁసుత్ కహఁ, సబలగ్ హై చల్ - పతికాఁపానా, పాత
క్కాఫల్.

పద్మాకరభార్య. హఁజగత్కర్తా ! అగ్నిదగ్ధాటవీమె ఫిరై
హరిణిమాఫక్ పుత్త్రోశోక్పానె ఎహ్మియానె కై సాబచేగీరె
యీశా ! కిత్త కప్టక లాయీరెస్సామీ ! దేవవంచన్కు అటక్కు
రహారే ! హఁ !

సుమతి. (మూర్ఛ తేటి) హఁపుత్త్రా ! హఁరాజకుమారా !
హఁరాజనన్నిభాననా ! హఁసుకుమారా ! హఁమూర్తాండతేజా !
హఁరమణీయశరీరా ! హఁపుత్త్రకా ! మేరీగరభ్యే అగ్నిడాల్కె
ప్రజ్వల్కర్కె గయారెబావా ! ముర్రెఫోడ్కె అకేలాకై సా
జానకెగాబావా ! తేరాపితాజీనె అప్పన్వమేషా రోగపీడితాఁహోనేన
శోకసంతప్తాఁహోకెహైకస్కొ అసహిష్టుతా పైదాకర్లకె మహా
రణ్యమె భేజేతోభి కష్టాఁ అనేకాఁపాతే హర్షభృతేరారుజకు
ఉవశాంతిహోనె యత్నెంపర్ ఖయూలభై తుర్రె నీచేనహి
ఉతార్తె రహేసో మాయీ మైనహిరేబావా ? అయిసీ దీనాభి
సదాతేరే పరీచ్ భ్రాంతిరభ్యే దుస్రాకుచ్ నచహ్నముర్కు
అయిసీ గామ్రాంతర్యే అకేలాకు రభ్యేజానా క్యాసాచాబాత్
హైబావా ! తేరా బావాజీనెకియెసో రహయిచ్ తుఁభికర్నె నేఖ్లా
హైషాద్ ! క్యాఫసంద్ హైబేలా ! ఫిరాకె ముర్రెభి సంగాత్
లేజాపుత్త్రా ! (కొంతసేపూరకుండి) ఎఁకహకానీంద్ హైరే
ఆత్మజా ! తద్దుష్టజాడ్యసె సంభూత్ హోకె అబ్త కనేకవర్యాయాఁ
సంపాప్తహోనె వైసా ఆయీసోనిషా ఎఁహైకహ్మో మైనమ
రీుథి. మైయిత్నా పుకారేతోభి నహిఉత్తాహైకెంరే రాజనందనా !
బత్నాబ్బడానిషామె రహతోభి మై“బావా” కహ్మో పుకారేతో

“మాయీ” కహ్నో జవ్వాబ్ దేతాథ. అబ్ మేరీ నూరత్సీ నదేఖ్తాహై కెంరేపుత్త్రీకా! (ఊరకుండి) అరేకుమారా! హా కుమారా! కుమారా! మైతేరామాహా పాపిష్ఠసుమతీవలం బావా! ముర్రె జవ్వాబ్ దేనె మైదుష్టాభి నీచాభివలంకహేతో త్వన్నేత్రాః థాపెహి నదుత్తరేబావా! సామ్మి దేఖేభయ్యా! పద్మాకరతనూజ్నై తేరేసే ఫేల్లేనే ఆయాహైరే తుర్రె బులాతా హైరే త్వత్పదభూషణాః ప్రించద్వని జియాదాకర్నై భాయీసే ఫేల్లేజా ఉరేవేతా! (ఊరకుండి) అరేబేటా! సబ్ ఘడేతోభి తుఃహై కహ్నోహి మైయిత్నదూర్ ప్రిణ్ రల్లేనే సకీధి. అబ్ తుఃభినహితో మైకై సాజీనె సకుంరేభయ్యా! ఈశ్వర్నై ముర్రె ఇత్తిపాపిష్ఠాహానె కెంకర్దియ్యారే కుమారా! రాజాజీనె స్వపురీసె హాకాల్దియతోభి పద్మాకర్జీకహ్నై పుణ్యమూర్తికు అనుష్టు రుత్పన్నహాకె సంరక్షణ్ కర్తాహై. భగవాన్మె యితానిర్దయా బతావెగాతో దూసాదేవ్ కహసె ఆసకెగారే! హా పరమేశ్వరా! మైపూర్వజన్మోమె జితైపాపాః కియీవలంకి జిన్మె పుత్త రాంకు భిష్ఠేలాయీవలంకి జైసాజోచలా వైసాహి పైహి కార తొంసె ముర్రె ఎజన్మె ఆయినీ ఆపదాంబోధిమె నిర్మగ్న హాకె సరక్నై జాయ్బనదిన్మె వైసాకియాహైరేభగవాన్! సర్వసామాన్య లోగోకె సరీక్ ముర్రె వైదాకెంసకియా! మేరే సరీక్ చండాల్కు మహారాజసతితాకెందియా? ముర్రె గర్భోత్పత్తి కెంకర్దియ్యా? పాపీచిచారే మేరే సవత్నెంకుభి అయినీ ఫలోత్పత్తి కరసంతోష్ కెంసమిలాయారే భగవాన్? ఉద్దినోంమే మేరీ నాథ్నై తత్పత్నియహంకుభి ఆనంద్మిలాలె రహ్నై అవకాశ్ మన్నాథ్నై కెంసదియాజీ స్వామిజీ! తదోపావేశ్నై తత్పత్నియా ముర్రె గరళ్ఖలాయెనా ఉస్సె మైతబీచ్ మర్గయీతో బెహారీనా స్వామి? వైసాహిహాజానె అవకాశ్ కెంసదియా పరేశ్! కెంకిచాయాలే ఎజ విషయిధర్ రఖంగె సున్నాస్వామి! ఒత్నా దయామయ్హాకె రహ్నై మన్నాథ్నై ఎచిత్రాంగ్ క్యారే

భయ్యా? ఇత్తేమె ఒత్తా అపరిమితాసంగత నిర్దయా సము
 త్పన్నో కంహోనా? అంతఃపురీసె నికాలేతో మహల్తాభి ససు
 తరా; మహల్తోచ్చా మహల్తోభి నరఖాయె; మహర్భి నలా
 యక్ హోతో అన్యగ్రామోభి నదిసా; గ్రామానబ్బిహోచ్చా
 మహాటవీమధ్యదేశ్యే ఘోషాలాయారేయిశా! వైసీహోరాటవిమె
 జితైవ్యాఘ్రాదయాహము దేఖే నహిఖాకర్ ఘోషేనాకంరే!
 వైసీదుస్సితిమె మురై సత్త్వసముత్పత్తిహోక తాకత్ మిల్కర్
 చల్నే సక్తాకై సా హుయిరే స్వామి! వైసీమహాగహమ్మ అనతి
 దూర్ హోక అయిసీ పురవర్ నజరానా క్యాతమాపారే! ఎః
 నూత్న నగర్మ నిజజననీజనక సదృశాహోక ఎఃపద్మాకరజీన
 సకుటుంబ్ హోక ఇత్తె విధాంసె సదా ఆదరాకరైరహో క్యా
 చిత్రవృత్తాంత హైరే పరమేశా! ఆమ్మె లీలావిలాసానబ్బి
 అనుభవసాదృశ్యంసె పృత్యక్షగోచరాహోనె కర్తేతే రహేతో
 ప్రేహిరహసె ఎః మేరాకుమార్ ఆరోగ్యవాహోనక్కె ఆయు
 ర్భాగ్యసంపాదక కర్తేనే సకగాకహె మైసమర్పిథి. అయిసీ
 సత్పురుషా నిష్కల్మషహృదయై కియెసో ఉపకారకక్రియాభి
 విఫలాహోజానె అయిసీ అక్రమమృతి ఘటన్తోనె ఆవకాశ్ కియిసా
 పరమపాతకిహుంరేమై యీశ్వరా! జైసీ పాపీమైనహోతో
 అయిసీ వంచనామురైహోగారే! మేరాపుత్త్రక్ రాజానక
 పద్మలోచక్ దీర్ఘ బాహు విశాలవక్ష బుధామోదకరచేష్టానిరత్
 హోఅయిసీ సుకుమారక్ ఇత్తెమెయిచ్ బాల్యయావన కౌమార
 వార్ధక్య దశానబ్ధిసాయారే స్వామి! (ఊరకుండి) హాపుత్త్రకా!
 హాప్రియకరా! హాశుభలక్షణాన్వితా! హారాజనందనా! కహః
 గయారేబావా! మైభి ఆవుంగి. లేజారేబావా! పతిసంత్యక్తాభి
 అనాథాభి గతబాంధవాభి కృపణాభి విపులకలుమాత్మకాభి నర్వదా
 తేరెపరీచ్ భాగ్నితిరప్తేనే జీనె అబలాభి తేరామాయాభి హోము
 ర్ము అయిసీ భయంకరదుఃఖ మకరాలయ్యెడుబాకె ఖుషీసె
 తుఃజానా క్యాజేహర్ హైరే ఆత్మహా! (మూర్ఛ)

పద్మాకరుడు. దేఖివ్యారీ ! ప్రపంచ్యే ధనాధిపాభి దారి
ద్యిషీడితాభిబహుత్యేలోగోం యుక్తాయక్త విచక్షణానహిరఖై-
దిల్చుమై వై సాకార్యాగుజరావెగె. దేఖి “పూర్వజన్మకృతం
పాపం వ్యాధిరూపేణషీడితం” కహ్నె న్యాయబచణ. ఎమాతా
పుత్రాః ఎజన్మమె ఒత్తీసద్వంశ్యై వై దాహుయెసరీక్ ఒత్తా
అదృష్టే పురాకృతపుణ్యకార్యాంసె మిలాలియెతోభి పాపఫలతిశయ
హోకె అయిసె దుర్దశైంమె ఇనొంకులాయీ. పంచవర్ష
ప్రాయా ఎబచ్చా పురాకృతాఘఫలెనహోతో ఇత్తైమెహి
మరానాకెంపడేగ ? పాపేలిచారీ ఎమాయీపానె వ్యసణదేఖ
కైస్తీహైకి !

పద్మాభార్య. నాథా ! అహ్వల్ దేఖె అప్పెకుయిన్
ఇత్తాదుఃఖే పై దాహారహ. ఒత్తీఅచ్చి దశాసె ఐనీ నీచస్థితికు
ఆనా ఆంగైవ్యాధి అతిశయహోకెరహ్న బేర్ ప్రాణసమ్మి కష్టా
జిత్తి హోనిజతనూజ్ మరన్న అయిసె ఘోరకార్యాంసె ఉత్పత్తి
హుయిసా పైదుఃఖే ఎమాయీకా క్యాహైకహ్న అబెహ్మితానె
కైసాజీనె నకేగీ ? ఝూట్ ఎహ్మిజీనా అసంగత్ హై.

సూత్ర (12) అమల ఋషభయోగీ - రుద్రాక్షమాల్యధర్విరాగీ.

సుమతీ శోకవ్యాధి భిష్క్వో-సుమనోపూజిత సుఖదాయాహో.
(పడియున్న సుమతియు వృతుడయిన నుతుడును దప్పఁ దక్కిన యందఱును
దిగ్గునలేవలెను)

పద్మాకరుడు. హేవిభూతి విలేవనాంచిత దివ్యశరీరా !
రుద్రాక్షమాలికా విరాజితోదరప్రదేశా ! వరయోగదండమండిత
పాణిపంకేరుహ ! ఆపత్పరంపరోత్తుంగ మహాంధకారవతంగ లింగ
ధారీ ! ప్రత్యక్షశివావతారా ! యోగి హర్యక్షా ! శైవదీక్షా !
విరూపాక్షోపమా ! మహాత్మా నమస్కార్ నమస్కార్.

ఋషభ. పద్మాకరా ! సుగుణాకరా కల్యాణ్ కల్యాణ్.

పద్మాకరుడు. భోభో యోగీశ్వరా ! స్వర్ణస్తేయ బ్రహ్మ
ఘాత సురాపాన గోహత్యా గురుద్రోహ వర్ణాచారవిసర్జన

పై శున్యపూర్ణాహంకృతి కృతఘ్నతాది పాదపనమన్వితాభీలాఘాటవీ
వీతిహోతా! పరమపవిత్రా! నరనాయక సురనాయక దిక్షా
యక లోకనాయక శిరోవిరాజిత కిరీటాంచిత దివ్యమణిప్రభాజేయ
మానాంఘ్రి పంకేరుహ! మహామహా! పావనచరిత్ర! భక్తజన
మిత్ర! సర్వసుపర్యాణసంసేవితా! గంగా యమునా సరస్వతీ
గోదావరీ కృష్ణా కావేరీ తుంగభద్రా భీమరథీ నర్మదా సింధు
పుష్కర వాహినీ ప్రణీతాది పుణ్యనదీ విమలోదకావనీయ మలి
నాభి మంగళకరాభిహా భవచ్ఛరణాంభోరుహ సందర్శకాసె
హంపాబుద్ధి కృతార్థిభి అమల్భిహుయేహై హమారావాసస్థానా పవి
త్త్వర్ణయి హంకియేసా తపస్కా-ఫలైహి భవత్సందర్శకా హం
కర్సకైహై.

ఋషభ. హేసత్పురుషా! మృదుమధురభాషణాహ్లాదదా!
తుః సదాశివపదభజనానక్తహై సదాశివభక్తాంకు సదా ముదాతి
శయ సుఖాతిశయ కీర్తివిస్తార తాదిలక్షణాః నై సర్గికాః హై జౌర్తుః
పరోపకార చింతానాతత్పర్ హై, అయిసే సజ్జన్తోతురై ధృగ్
చర్ కర్లకైమై మహానందనిలయ హోగయాహుం.

సూత్ర. (13) యోగీశ్వర్ కిర్యా - సుమతికు - ఉపదేశో
ఫల్ హుయ్యా.

రాగ ద్వేషా, ద్యాఃగై బత్తో - ఆగమాంతధ, రాత్రిభ్యాసభ్యా.

(అపుడె సుమతి మూర్ఖతేటి హుర్బుడి యండగనె)

ఋషభ. అహోసుమతీ! కళావతీ! గుణవతీ! సౌందర్య
వతీ! సౌభాగ్యవతీ! అలఘుతరనత్కార్యసంఘటనానుకూలమతీ!
పతివ్రతాధర్మనిష్ఠాతిశయతా తిరస్కృతారుంధతీ! దాసదాసీజన
భృత్య బంధుమిత్ర జనరక్షాతత్పరరాజరాట్నతీ! దివానమయ
చంద్రీరేఖాకె మాఘక్, చేదిరాణ్మాత్రాంతర్లహ పరిచారికతా
సమాయుక్త దశాస్విత దమయంతీ సాదృశ్యేసె, దగ్ధాత్మీయోపరి
భాగ సంబంధభస్మచ్ఛిన్న పాదపకణికాకే సామూప్యేసి, స్వదేహజ

మల సమన్విత. కుచేలావృతరమణీయాంగీహోతుః, అనామక్ష్వి,
 అనంబుద్భి, అప్రాణి, అసహ్యపద్భి, ఐంద్రియాంగక చేష్టా
 రహిత్వి, అనాదరణీయ్య, అవసీసలగత్పిహా, ఎః అస్థిమాంసచర్మ
 వినిర్మిత ఘట్పర్పడై, ఆత్మరోగపీడానేభి, అత్యుచ్చదశాసే
 అయిసీ నీచస్థితికు ఆపాంచే సోకారణైభి, అగణితదాస దానీజన
 పరివృతాహోకే, మహాచుహీరాప్రసాదాహోకే రహిసో
 స్థితికు బదల్, అంబాకహ్మో అన్యాబలాకు ఆపీచ్ ఆవాహన్
 కర్మై స్థితిమై రహ్మోభి, పురాకృత సుకృతశేష్మ సాన్నిధ్యగతా
 హోకే మిత్రవచనాఽహస్తామైత్రి మాత్రైహిదేఖై అయిసే
 సామాన్యలోగోంకే అంతర్భాగై బైత్మై అవస్థాపానహేతునేభి,
 స్వీయాఽహోకే వజ్రవైడూర్య మరకతమాణిక్యగోమేధిక పుష్య
 రాగనీల ప్రవాళమాంకీకవరమణి ఖచితభర్మనిర్మిత ప్రాంచచ్చిల్ప
 చిత్ర జేగీయమానభిత్తికాజాల విరాజితాంతర్మహా వర్తనోత్తమ
 దశాపానై, తావకాంచిత మృదుపాద సరసీరుహఃపాపాణి లోష్ట
 కంటకాది బాధకవస్తు పరివృతారణ్య మార్గసంచారిణీహోకే,
 ఆఖర్కు పూర్వోక్తవిధాన శోభితాఽహుయైతోభి పరకీయాఽహో
 అయిసే ఆగారోంమై రహ్మోసంశయైభి, కల్పిముఖావలోకనోభి
 సహాకియైసో అయిసే సుజనాఽమిత్రాఽహోకే ఎహిచ్ గతిహుయైసా
 అయిసే నానావిధ దుర్దశాః అప్సీవిసర్జన్ కర్మైభి, హాపుత్త్రా,
 హాకుమారా, హామృదుమధురభాషణామృతధారా సక్తాన్యాఖిల
 కర్ణరంధ్రా, కష్టై శోకబాష్పవర్షాఽచక్షుర్ధారాధరాంసే నికల్మ
 ర్కపోలాచలోంపర్మై ఝరన్యాయై ప్రవాహోహోతే భూప్రదేశే
 సన్ని ఆర్ద్రర్కర్మై వైసారోతీహై. కం? పుత్రర్కకాన్? మాతా
 కాన్? పితాకాన్? భ్రాతాకాన్? భగినీకాన్? జామాతాకాన్?
 ఎహ్మైకై సాతుయైపుత్రర్? అబ్తక్ కిత్మైకు పుత్రర్మైవ్యా?
 ఇస్మైవాసై కిత్మైరోయ? బౌర్కిత్మైరోనేకుహై? నామైహి
 సుమిత్రహోతుః, ఇత్మైముఢమతీహోకే, అయిసాకెంరోవా?
 ఏకీరసంఘాసన్ని సదీతటాకాది వివిధజలాశయాంమై హర్షభై

బాల్యస్యామ్నో చంద్రై యావనకాలై చంద్ కామారావస్థా
 చల్నైమే ఔర్పంద్ వార్ధకతాపానేమే కై సాతోభి కబ్జోభిహో స
 మస్త జంతుజాల్భిలయ్ హోకె ఆత్మీయ పూర్వకర్మరీతియాంసే అన్య
 జన్మాంమేసుఖాసుఖాపానేకా ప్రసిద్ధవిధాయక లక్షణో హై. మాతా
 పితృ సురతనమయోద్ధత తేజోరక్త మిశ్రితాజనిత్ హోకె ఎతను
 శ్రీపురుష పండభేదాంసే మహీపర్ రహేగా. సుకృతదుష్కృతాః
 సుఖదుఃఖాః విద్యా అర్థాః విభవాః ఆయుఃపరిమాణ్ ఔర్
 శుభాశుభాదయాః సబ్ధి కర్మానుసారానుగుణ్య దేఖై తత్తదను
 కూల విధాన్సే విశ్వసృష్టినే లలాటస్థల్పర్ లిఖేసోమాఫక్ సకల
 లోకాఃభి పాతేరహింగె. హేనీలాలకా ! కబ్జోభి ప్రపంచ్యై
 మనుష్యేంకు సాధనీయాఃహోకార్యాః అన్నైకు అనుకూలాహోకె
 సఫల్తానకు యిన్ ప్రయత్నాః బహుత్సే కర్మైకై హై సే స్థితియాం
 మేభి యత్నీకృతాఃహో పురుషేంకా తాత్కాలిక దశానుసరణ్సే
 ప్రైః ఫలాః విఫలాః హోతేరహింగె. అయినీ ధరమ్మై అనతిక్రమ
 కర్మైభి ఘనతర దుష్కాల్భి దుస్తరాఃహై. ఎతనురాజనై అశా
 శ్వత్ హోనసే అజై మర్నా నై నర్గిక్ హై. అయినీ అవస్థా
 అనతిక్రమకర్మైహై. ఎపానా ప్రైశరీరికియెసా దుష్కార్యాంసే
 సంప్రాప్త హుయెసాహై. ఇస్లియే బీచ్యై తుఃరోనాకెం ? అన్న
 నివేశన్మ బాద్ ఏక్ గృహ్ హై. చంద్ కాల్ కాన్తోభి ఏక్కుటుంబి
 రహ్మొ ఏక్సమయ్యై గ్రామాంతర నివాసాఃహోనై జావెగె. తో
 తబ్ నజ్దీర్ ఘుర్వారే అపన్నబ్ బైత్కర్ రోయింగెతో
 క్యాఫసంద్ కామ్ హై ? అయిసాహి ప్రామృద్దారుపాపాణాది శిల్పా
 నుకూలవస్తు వినిర్మితాగారాహోతో ఏఘటాః అస్థిమాంసచరత్
 నాశాదతకాంసే నిర్మితాఃహోవేశ్కాఃహై. ఇస్మై చంద్ కాల్
 రహెసాజీవ్ కర్మపరిపక్వతాసే లోకాంతరగత్ హువ్వా ప్రైహింగ్
 అబ్ భన్మైకరాజానై తయ్యార్ హై. అయిసే సుజ్ఞాన ప్రదాయక
 వచనగ్రహణ్మయితో శోక్కుబ్ధినహిపావె. ఔరేక్ హై.
 అవన్నై సుఖున్తృవస్థామై పానే న్యప్నాంమే ఉన్తక్ కబ్ధి అమ్మై

శ్రీమన్మేధాదక్షిణామూర్తి శ్వర్గు నిష్ఠాసె ఆరాధకర్. ఎహీచ్ మైతు ర్భుభోల్నేకా ఉపాయ్ హై (కొంచెమురకుండి) అచ్చ సుమతీ! అబ్తేరీ మన్మే దుఃఖోపశమన్తోకె. భక్తి తాత్పర్యత్పత్తి హువ్యా హైకియా నహికి ముర్రె మాలుంహోనేదే.

సుమతి. (ఇంతవఱకుం గూర్చుండి చూచుచుండి యిపుడే లేచి నమస్కరించి) అహో మహాదేవోపమా! అక్షరసపాదుకా దండకమండల రుద్రాక్ష మాలికా విభూతి ముఖానేక మోక్ష సాధక వస్తువిరాజచ్ఛరీరా! తిరమూర్త్యాగ్రకాకృతిశోభాయమానా తత్త్వవిద్యాధామా! ఋషభయోగిసార్వభౌమా! స్వామీ! భవదీయ కరుణాకటాక్ష వీక్షణ ప్రసార్పహి పావనా హుయిసా మైన భవస్మఖారవిందోత్పన్న ముక్తిదాయక తత్త్వజ్ఞానోపదేశ మకరందు ఆస్వాదకర్మ మైభృంగన్యాయెరహ్నభి ముర్ము ముక్తికరతలామలక్ష్మయి. పరంతు మైకించిజహిహోనేకే కారణై వ్యామోహనివృత్తి కర్తేనే ననకుంగి. ఇస్లియె ముర్రె మరణో పాయ్ సానుగ్రహోహోకె ఉపదేశో కరేగేతో మైభి ఎహచ్ఛత్తరై సంగాత్ జావుంగి. ఉస్వాస్తై కృపారసలేతో పొంచానె ఆప్పు మంగ్లేవుంగి.

ఋషభ. హేఅబలా! మైజితై నన్మార్దాంసె. జితై తార్కాణాంసె వైరాగ్యలక్షణామాలూం కియెతోభి నహిజాస్తీ. తుఃదేఖ్నేదేఖ్నే పుత్రాప్రేక్షాహి బెహత్తుహై నమర్ముంగ. ఇస్లియెభి; బేర్ భూతకాల్మ చంద్ బరసాంకె పూర్వదిసాంమె ఏక్ నిశాసమయ్యె ఏకమహస్థలై బేరేక్షివ్యస్థల్కు జానెసాంఖ్ హోక రకేలాహోమై మందరాభిధాన్తో ఏకాత్రీ బృందారక్కా ఘర్ముగయాథ. ప్రైబ్రాహ్మణై సర్వదా వేశ్యాంగనారతో హోనేకా కారణై పింగళానామక తద్వేశ్యాభామినిభి ఉన్భి తద్వేశ్యమేహి సుఖలీలాంసె రహెథె. మైతబ్ తటస్థహోనా దేఖ్న, మానస్మి బహ్వహ్లాద్ పాతె, తద్దంపతీనె, తద్రాత్రికు ముర్రెఖూబ్ నన్మార్క కరై, సారారాత్ మేరాసేవాహి, కియెథె.

మెభిబహుతానందపాకె, బాద్ మేరారాస్తాపకడాథా. అబెప్తేరి
పుత్తర్, ఉస్తిక్ ముర్రెపరిచర్యాకియెసో, మందరాఖ్యావసీ విబుధ్
హై. ఇస్సప్తేయహాః పైదాహువాహై. ఇస్సెపూర్వకాల్మ
మైపాయెసో ఉపకృతి, యాద్ లాలేకరిస్కునే యుక్తప్రత్యుపకార్,
కరుంగ. తైర్. (అని శవమునుదుట విభూతిపెట్టి మంత్రాక్ష
తలు చల్లి దండము తాకింపవలె) జయశంకర్భగవాన్జీకుజయ్.
నజ్హ్లా రేవత్సా నజీవ్ హో (బిడ్డడు నిద్ర)లేచినట్లు లేవవలెను)
సూత్ర. (14) సామ తేయజీయా తబ్బబ్-స్వామిజీకాహిదయా.

ఆమోదఖిలాః, అజభ్యేపానై-ప్రేమయోగికా, బిస్తార్హోనే.

(బ్ర)దికినబిడ్డను మనిపాదములపై సాగిలఁజేసి తాడును సాష్టాంగపడిలేచి నిలిచి)

సుమతి. భోభో మహాత్మా! దీనజనపోషకా! సచ్చిదా
నంద స్వరూపా! నకలమరగణముని జనసన్నతచరిత్రా! సజ్జన
మిత్రా! సర్వలోకపవిత్ర కార్యభారవహంఘ్రిపంకేరుహా! భాషా
పతి శ్రీపతి నగజాపతిప్రతిమాన, దివ్యలక్షణ సమన్వితా! యోగి
పతీ! ఆపద్బాంధవా! యోగవిద్యావిశారదా! నిరంజన నిర్వి
కార నిరామయ నిత్యసత్యపరబ్రహ్మనాతానంద మయవస్తుజ్ఞా!
సర్వలోకవర్తీ! సన్మనిచక్రవర్తీ! భవదీయకృపాకటాక్షనీక్షణ్యై,
పష్టై మై పావనాభి ఔర్ముక్తికాంతా కరుణార్జనానుకూల
మార్గ గమ్యాభి, బాద్ సంప్రాప్తాభీష్టఫలాభి, హోనకీహలం.
అయిసీ అసాధ్యకార్య, ప్రపంచై, హంజాన్నెకొన్కలేగ? ఆపై
సాక్షాజ్జగజ్జనకీ, నిత్యానందకర్పి, పోషితాఖిలభువన్ని, హోవర
మేశ్వర్ హై హంకహ్నె దీనాధమాంకు భవన్నిజస్వరూప్ బతానె
నహించస్కొ అక్షరస్థి, పాదుకాభి, రుద్రాక్షమాలికాభి, విభూ
తిభి, వ్యాఘ్రచరమ్భి, దండకమండలాభి, కాషాయాంబరాభి,
ప్రాంచితాఃహోనె, జగజ్జగీయమాన్ హో దివ్యప్రభాప్నె అయిసీ
యోగీశ్వరరూప్ ధర్మై ప్రత్యక్ష హోకె, ఆపదాంభోధిమెతీరై,
హృద్ధిగ్రస్తమతాస్యహో హమ్మ తస్మకరాలయై, సంతోష
రత్నాకర్ హోకె దిన్నె బతాకె ఆరోగ్యభాగ్యావృతాఃహోకె

రహ్మె కర్దియె హై. అయిసె మహానుభావ్నై ఆప్పు, జన్మ సేహి, అబలాహోకె రహ్మెనె మెసన్నుతి కై సాకర్సకుంగి? అనేక సహస్ర సాష్టాంగ సమస్కృతియాఁపిర్పిర్ కరుంగి.

ఋషభ. అహహ సుమతీ! తుః ఇత్తా సంతోషపాకె అయినీ ఖులాసేసె రహ్మ క్షేసె, మైపానే ఆనందిత్తా ఒత్తా కహ్మెగిస్తీకున ఆనేకా కల్యాణ్ కల్యాణ్ కల్యాణ్. ఉతీయె. సుమతీ! ఎతుమారా కుమార్నె, శివానుగ్రహశేసే, బహుత్ భద్దరై జీనేసకేగా. ఇస్కు భద్రాయునామప్రేయ్యె. అబ్భవిష్యత్కాల్తై సదానిర్మల్లి సౌఖ్యాకర్పి దయార్ద్రమునస్కభి సదాశివ పదభక్తి యుత్థిహోకె బెహ్రోఁ వఖ్యాతిపాకె ఆఖర్కు శివసాయజ్యోమిలా లేవెగా. కుఛటక్సహిహై. తుఃభిసుభేహిరహేగి. భోవద్మ నయనా! “వాసశ్చర్మహి భూషణానిఘణినో భస్మాంగరాగోజ్జ్వలః | గారేకస్యచ కర్షణేన కుశలః సంపత్తిరేతాదృశీ | ఇత్యాలోక్య విముచ్యశంకరమగా ద్రత్తాకరం జాహ్నవీ | కష్టం నిర్ధనికస్య జీవనమహోదారైరపితృజ్యతే ||” కహ్మె అలంకార బచనంసె చమ త్కృతి నికాల్నకుహి పండితలోగాఁ కహ్మెరహ్మె నిరర్థకవచ నంకు శ్రవణ్నరై అవకాశ్ దేకర్ ఈశ్వర్కు ఐశ్వర్యదాత్మత్వం కై సాసిద్ధిహోగాకహ్మె బిచారణిచ్ దిల్మె బిల్కుల్ నహిరఖై, “యద్వారే మత్తమాతంగాః! వాయువేగాస్తురంగమాః! పూర్ణేందు వదనానార్యః! శివపూజావిధేః ఫలం” కహ్మె వినయసంసిక్త ధర్మ వచన్కు, శ్రవణగోచర్ కర్లేనే, అవకాశ్ దేతే, సదా, సదాశివ పాదాంభోరుహద్విరేఫాహోకె, రహ్మెకుయిచ్, యత్తకకరై రహ్మె.

సుమతి. మహాత్మా! దీనరక్షకా! ప్రపంచ్యై, పితాభి, కన్యాదాతాభి, జ్యేష్ఠభ్రాతాభి, భూనేతాభి పితృసమాఁహైకహ్మె నయశాస్త్రజ్ఞాకహ్మెహై. అయినీ బిషయాఁ బిచార్ కరై సాణప్రదాతాహో ఆమై పితరాంకె పితాహోభాతాభి వాతాపీ భుజ్యఖాళమునీ వినుతాభి జాత్యాధిక్యయుత యతినేతాభిహై

కష్టమును సంశయకావ్యమై? అయిన మహానుభావులైన ఆ
హమారా గురువ రేఖ్యులైనా. భవదాజ్ఞాన, సర్వజ్ఞాన, సర్వ
శక్తి, సర్వామరగణరక్షి, సర్వభువనపోషక, సర్వాంతర్యామి, సర్వ
భూషణ, గంగాధర్మ, గజచర్మ విభూషణ, దిగంబర్మ త్రిపు
రాంతక, పార్వతీమనఃపంకజాత మార్తాండ్యహా మహాదేవ
పదభక్తి, ఉపదేశకర్త, హమటక్ కంకరింకె? నిస్సంశయ్య,
సదా సదాశివధ్యాన్మరై రహింకె. అజ్ఞాహాకె, ప్రాగ్జన్మాంమ,
కావ్య కావ్య పాపాడియెమైకి, తత్తత్సల, ఎప్పుడై అనుభవ
నీయా హుయెసా దృష్టాంతిరహెసె, జితాతక్ శక్తిరహేగీకి,
ఒత్తాతక్ బిశేషపుణ్యకార్యా, కర్మకు సమర్థతా సహితోభి,
అత్యుత్కృష్టహా, శివనామస్మరణ, శివార్చనాదయా, కర్మ
రహింకె. ఏ సబ్ సాక్షాత్సర్వజ్ఞహా ఆప్తై కృపాయాచమై.
ఆప్తై కరుణాతిశయ్య శివానుగ్రహి శీఘ్రకాలమహి సంపాప్త
హాగ.

("జయ శంకర్" అనుచు యోగి సాగఁబోవుచుండగా)

పద్మాకరుడు: హే మహాత్మా! యోగింద్రరూపధారి!
సాక్షాత్సదాశివమూర్తి! సకలలోకవర్తి! సర్వదిగంతవ్యాప్త
సత్కీర్తి! సచ్చిదానందమూర్తి! తత్త్వవిధిజ్ఞ చక్రవర్తి! ఆప్తై
అగమస్నేహి పవిత్రార్థుయిసా మదీయభవన్మై ఏకనివాన్ కర్మభ్యా
హిష్కు అనుజ్ఞామంగైతాహుం. కృపాకటాక్షవీక్షా ప్రసాద
ఏదీన్పరానే దేయియ్యె స్వామి.

ఋషభ. హేపద్మాకరా! సుగుణరత్నరోహణమహీధరా!
తుకర్మ సత్కార్యాంకుభి సంస్తోత్ర రాంకుభి అమితానందభరిత్.
హామైనె తుర్ము మదంతరంగై బహుమిత్రతాసహి దేవ
హుం అబేక్ నివాన్ కర్మసె అతిశయ కావ్య ఆశేకావై?
అబ్దుర్ము భగవదారాధన సమయ సమీప్త స్వా. అష్టాకర్
బాదాప్రంగా. సుఖైరహియె.

(పదసహ సుమతి మొదలు సునయనమున కనుసక్తినించుగా దీనించి ముగిసెను)

సూత్ర (15) సునయభిభద్రాయ్యాః ఖేల్లియేవక్లియే-సాహ్యైస్స
 వినయబుధౌంకు, పేమానఖాంకు-అనయబతాతే, ఆమా
 బడెబడెశాస్త్రాః, బహుత్ గ్రంథౌంసె-పథానెగురువః,
 పద్మాకరాజ్ఞాసె.

(వైవి పాశుపతంక్షణ నాశుకొనుటయుఁ జదువుకొనుటయు జరిగింపవలయు)

సునయ. భాయీ భద్రాయుజీ! “విద్యానామనరస్యరూప
 మధికం ప్రచ్ఛన్నగుప్తం ధనం । విద్యాభోగకరీయశస్సుఖకరీ
 విద్యాగురూణాం గురుః । విద్యాబంధుజనో విదేశగమనే విద్యా
 పరాదేవతా । విద్యారాజసుపూజ్యతే సహిధనం విద్యావిహీనః
 పశుః॥” కహ్నై నీతిబచన్మమాభక్ అమూల్యవస్తుహో విద్యాసరీ
 క్పదార్థపృథ్వీచర్నసహిహైభి ఉస్కామహిమ అసాధారణ్భిహై
 అయినీ ఘనపదార్థకు సంప్రాప్త కర్మియేసా విపశ్చిద్వర్కామహా
 భాగ్య క్యాకహ్నైకాహై ఉన్నె సర్వలోకపూజ్యతా పావేగా.

భద్రాయువు. భాయీసునయా! “కేయూరాణి నభూష
 యంతిపురుషం హారానచంద్రోజ్జ్వలా । నన్ననం నవిలేపనం
 నకుసుమం నాలంకృతామూర్ధజః । వాణ్యేకానమలంకరోతి
 పురుషం యాసంస్కృతాధార్యతే । క్షీయంతే ఖలుభూషణాని
 సతతం వాగ్భూషణం భూషణం” కహ్నైభిహైసా నయబచనాను
 సాహ్యైకే పురుషౌంకు వినుత్సరత్సఖచిత స్వర్ణాభరణానేకౌనేభి
 అధికతాపాకే వశీకృత సుఖాకర్షోనేకర్కె విరాజమాన్తో సర్వలోక
 పూజ్యహృద్య విద్యాకహ్నై గుప్తధన్ అనుపవృహై. పరంతు,
 “భాగ్యం ఫలతినర్వత్రినవిద్యా నచపౌరుషం” కహ్నై అప్రతిమా
 నానుభవయోగ్య నయపద్మై వైసా వైష్విద్యామాత్రైస్సహి
 పూరుష్మై భాగ్యవాన్నహిహోనేకా. తత్సేభాగ్యదౌర్భాగ్య
 పురాకృత సుకృత దుష్కృతౌంకే ఫలాఃపహోకే పరజన్మాంమే
 అనుభవనీయాఃపహోంకే ఇన్కాదృష్టాంత్సే అపహమేషా

ద్యుగోచర్ కరేయి రహైహై. కైసాకహ్ బహుజనాః
కిత్వానైదుమ్మ్య సంపాదన్ కియేతోభి జితేప్రాజ్ఞాహుయేతోభి
ధారుణీస్థుర్ నిరనికాహోకదిస్తహై. ఔరనేకమర్త్యై “విద్యా
విహీనఃపశుః” కహ్నో మాఫక్ పశుప్రాయాహోకే రహైహై
పక్షా అతీతధనవంతాహోకే దిస్తహైధనాపేక్షాసే అయినే
లోగోంకైతై విద్వాంసాః జానాపడెగాతో జిజ్ఞాంసపూరితాః
హోంగె. కమాతోభియేక్ రహ్నో, ప్రెగిస్తీకు స్మప్తేమై సహ
స్రాంశక్తి సహో క, వి ద్యా ర్థా దో నోం భి స్వీ యాః హి
హోనై కీర్తిసాఖ్యాహయెగా. ఇతైకుభి, “ధనమూల మిదం
జగత్” కహ్నో ప్రమాణై జగదాధారభూత్ హో శ్రీమన్మహా
విష్ణుజనే, లక్ష్మీకు వత్సస్థుల్పర్విరజ్జియాహై స్మప్తేస్థితంత తారణ
భూత్తి జగన్నేతాభి సచ్చిదాహ్లాదమయ విగ్రహిహో శ్రీమచ్ఛం
కరజనే, అప్, రజతగిరిందర్పర్ తేవిణీహికర్తేక స్వర్ణాద్గిందర్ప
హాత్మై పక్షడేక, ఇతైసేభి సంతృప్తినపాకే హమేమా ధనద్వై
సఖతారప్తేతేహి రహ్నోహై అయినే హరిహరాహిధన్కు ఇత్వాని
గహరఖై దేప్తేతేతో సామాన్యానబుభుభి ధన్నేకిత్వా ప్రధాన
పదార్థతోభిహోనేకా. ఇస్తియై కైసాతోభిహో విద్యానధన్వై
సాఖ్యకర్ సహిహై కహ్నో. పరంతు ఐహికసాఖ్యార్థి సహోతో
కేవల విద్యాసేహి నిత్యానంద నిలయహోనే మహోత్తమ సుఖ
పాతే ధనాదికాంతు గిస్తీ సహికర్నై ప్రాజ్ఞవహో జావెగా.

నూత్ర). (16) ఋషభయోగిఆయా-భద్రాయునై-హృద్యజ్ఞానృ
తాయా.

విషమశరాటవీ, వీతిహోత్త్రహో-విషమనేత్రసమీ,
విలాసయుత్ హో.

(ఋషికి భద్రాయువు నమస్కరించునెడ నుపయోగించుచు విల్యా
నమతినచ్చి నమస్కరించె. భద్రాయువు స్వెంటగొని తిరుగు)

ఋషభుడు. హేబాలకా! భూపాలకసుకుమారకా! భద్రా
యునామకా! తుఃభి సకలశుభగుణవతీహో సుమతీక హ్నోతేరా

జననీభి శ్రీపరమేశ్వరారాధక కర్తై నకలజనసాహృద్యమ్పాతే
బెహ్రై జితేహైనా?

భద్రాయువు. భోమహాత్మా భగవదనుగ్గురైభి ప్రబల్ హో
భవదాశీర్వచన పటిష్ఠతాసెహి మన్మాతుశ్రీభిమైభినానందా
హోక జితేహై.

ఋషభ. శిక్షాకల్పవ్యాకరణం నిరుక్తం జ్యోతిషాంగతిః!
భందసాం లక్షణం చైవ వడలగోవేద ఉచ్యతే కహ్నోషడంగాభి
“వేదాశ్చత్వారిః” ఋగ్వజసామాధర్వణాకహ్నో చతుర్వేదాభి
మీమాంసా న్యాయవిస్తర్ పురాణం ధర్మశాస్తర్ కహ్నో చార్వి
మిల్కహోన చతుర్దశవిద్యావధ్నై తత్తన్మహిమూః సుఖాభికా
హో అనుభవాపాక గురువర్యాంకు విధివిహితలక్ష్మ్య బతాతే
విధేయతాసెహి రహ్నోహైనా?

భద్రాయువు. హేమహానుభావా! హర్యక్షక సామై
మూషక్నై సాహంకారతాసె ఉడైభాగై క్రిడాకర్లనే మాధక్
సర్వజ్ఞ శిఖామణిహో ఆప్మై సమ్మృత్మ కించిజ్ఞాహోహంకార్యా
కహ్నో నకింగ? పరంతు భగవాన్నైస్మప్తేకియెసాతబ్ హర్య
క్కుభిచంద్ జ్ఞాకరఖాహిహై. తద్దాన్ము బిశేష్కర్లనే విద్యా
నకింగ. జ్ఞాన్నై విశేష్హోనాభి తదనంతరకాల్మై తద్దాన్మ
మోక్షసాధనానుకూలోపాయాః సంప్రాప్తకర్లనే సర్వవ్యాపిభి
సర్వభువనసంరక్ష్య సర్వేశ్వర్భిహో సచ్చిదానందమయ
చరబ్రహ్మక చిద్విలాసాః గణన్మర్తై తజ్జగత్ప్రభుజీకు సంస్తోత్ర
ర్కర్తై రహోగ. ఎహ్నో మహనీయాంకామార్గ్ హై. సామాన్యా
తదనుకూల పంథాభోడ్నై ఆప్మరువ్ కియెసా విద్యా యా ఆప్
దోనోంమె కౌన్తోభి ఆఖర్ హయెతక్ పథింగ. వైసాహిబాద్
మృత్యువ కర్తైభి పడింగ. తబ్ “సంప్రాప్తే నన్నిహితేకాలే
నహిసహిర్మతి డుక్మభో కరణే” కహ్నోహితబచన్మమాధక్

అప్పుడేసో విద్యామోక్షసాధకహోనేకా ! ఇస్లియె అబ్బేవడేసో
విద్యాఅల్పహైతోభి ఆళా అనల్పహోకె నదా నదాశివధ్యానా
నక్తిభి తస్మహాదేవ భజనాసక్తిభి అపార్వోకహై. అబ్ ముర్ము
కరుణసె తత్త్వజ్ఞానోపదేశ్కరై అనుగ్రహమంగ్రహలం.

ఋషభ. వహ్య, వహ్యరేవహ్య ! కెం సుమతి ! అప్పా
భద్రాయూనె, క్యాజ్ఞానీ హువ్వాహై ! వహ్యహ్ ! మై బహ్య
హ్లాద సంభరితాంత రంస్తువ్వాహలం.

సుమతి. మహాత్మా ! సర్వజ్ఞశిఖామణి ! సాక్షాత్సాలాక్షా !
సర్వామర్త్యగణ సంపూజితాంఘ్రియుగళా ! సర్వలోకవర్తి !
యోగీచ్ఛక్రివర్తి ! భవదీయానుగ్రహ బిశేషేహిపునర్జీవిత హోనే
సజీవీహుయెసో ఏః కుమార్ ఆపా కుమార్తిహై లైకిక్ వజ్రి
బాహు నందన్నె తబీచ్ గతజీవు వాధ. అయిసే మహానుభావ్హ
ఆపై సృష్టి నె సర్వసల్లక్షణసమన్విత కెం నహోగా ? హం
కహ్నో జడొంకె పాలన్యైరహ్నో అబ్బి అజ్ఞతా పూరానహిఘోడా
హైకహ్న. భవదనుగ్రహవాప్తిహుయెసో తద్దివస్సేభి హంసా
రోగ్యాహోకెహై భవదాజ్ఞానుసారియాహోకె భవారాధన్కు
రేహై. పద్మాకరవైశ్యవరాశ్రిం సంప్రాప్తహోనేసే కుమార
బక్తచంద్ విద్యాభిసికాహై. వరంతు సర్వజ్ఞ శిఖామణియా
హో ఆపై సదుపదేశ్ చహై నిరంతర్ భవత్సందర్శన వాం
ఛాసెహిరహైహై హమారా అదృష్టనే ఖుల్నేసే ఆజాపాదర్శన్
లభ్యహుయిహై ఏవత్సానెఆపా పుత్తర్తి. నిస్సంశయై.
ఎహ్న ఆపు శిష్యభిహోకె నయవభాజాన్మో భగవదారాధన
వాంఛసెకరై రహ్నోకరియె.

ఋషభ. అచ్చసుమతి, బైవహా ఆరేభద్రాయూ బైవ
యహా ఘరాఖత్నై బైతింగే.

సూత్ర (17) పరమార్థసికాయా-ఉపదేశో - భద్రాయూకుకియా
నరఋషభముసి, శ్వర్ కరుణసె- తరహే తరహే,

ధర్మానిగహసె.

ఋషభ. హేవజ్రబాహుతనయా ! “ శివాయ విష్ణు
రూపాయ శివరూపాయ విష్ణవే శివస్య హృదయగ్ం విష్ణుర్విష్ణో
శ్చహృదయగ్ంశివః ” కహ్మేభి “ఏకోదేవః కేశవోవాశివోవా”
కహ్మేభి “సర్వదేవ నమస్కారః కేశవం వ్రతిగచ్ఛతి” కహ్మేభి
హైసో సత్యవచనాఃజాన్మై సర్వాంతర్యామిభి సర్వలోకనాయక్భి
కాలస్వరూప్భిహో సర్వేశ్వరై శివభవవిష్ణుజిష్ణు విధివేధాఃకహ్మై
బహువిధనామాంసె రహ్మహై పరంతు శివో ఏక్ హై బిష్ణుఏక్ హై
బ్రహ్మేక్ హై ఇన్సెప్రె ఉన్నెఁ అతిశయఫలదహై కహ్మై
చింతనాఃబిల్కుల్ మన్మై నహిరఖ్నా. వాస్తవై “సహస్రశీర్షా
పురుషః సహస్రాక్షస్సహస్రపాద్ ” కహ్మై సర్వస్వరూపహో
పరమేశ్వర్ ఏకోహై. కాన్తోభి ఏక్ పురుషబరై ఏక్ విద్యా
ప్రసంగకర్నా శ్రీవణగోచర్ కరైకె ఉన్నె కతిపయ విషయాః
కమ్ముయే హై కహ్మైలోపాఃగణనకరై ఉన్నూనె తిరస్కరణోనహి
కర్న. “ముఖేముఖే సరస్వతీ” కహ్మై వాగీశ్వరీనె జిహ్వామ్మై
జోబిలాస్సేనటక కరేగేకి ఉస్వాక్మై బహిర్గతాఃహోతే గోచర్హోనె
హోబిశేమాః సావధాన్ హోకెసున్న. ఔర్కతిపయ వయోవృద్ధాః
కించిజ్ఞా హోకెహి ఉపన్యాసకరై ఉపదేశోకరై విషయాఃసునై
ప్రాజ్ఞాహోయావన కౌమార ప్రాయశాంమై రహ్మై జనాః
కహ్మై కే అంశౌంకు నిర్లక్ష్యకరింగె. ప్రహస్రశస్త్రకార్వహై.
కెంకహ్ “జ్యేష్ఠత్వం నహిజ్యేష్ఠత్వం శ్రేష్ఠత్వం గుణముచ్ఛతే”
కహ్మై బచక జ్ఞప్తిమెలాలే. ఇస్లియె గురుబుధప్రాజ్ఞజనౌంకు
పరిహాన్కబ్బినహికర్న. నీతిబోధక కథనాభి పుణ్యేతిహాసాభి
పవిత్రచరిత్రాభి పరమేశ్వర మహిమాభివర్ణనాభి దిన్నె పురా
ణౌంమై ; ఔర్ సర్వవిధనయవాక్యాః నమస్తధర్మార్థాః భగవ
చ్చద్విలాస విశేషాభిప్రకాశోహోనె నిగహాంమేభి తదర్థబోధ

కాహోనకై సుప్రసిద్ధ శాస్త్రార్థసార వీచికా పరంపరాంమేభి
దృశ్యమానాః హో విభ్యుక్తవాక్యైః కృత్వా సే గ్రహణీకర్తృ
తత్త్వన్నియమాః ఆచరణీయాః హో వై సా ప్రవర్తన్తకర్తా. యజన
యాజనాధ్యయనాధ్యాపనదాన ప్రతిగ్రహపట్కర్మ నిరతాః హో
భూమివిబుధౌం కేభి అక్షరసపాదుకా రుద్రాక్షవిభూతీ త్రిపుండ్ర
దండకాషాయ వననధారియాహో యోగిపుంగవౌం కేభి సజ్జన
రక్షణ దుర్జనశిక్షణ రిపుమర్దనలోకపాలనానుకూల సామదాన భేద
దండోపాయ విద్యాకోవిదాః హో ధారుణీనాయకౌం కేభి ఆజ్ఞా
తిస్కార్ కబ్చినహిశ్కర్మ. మార్గస్థహోకహో యాశ్రమా
పాకహో యుధాతుర్హోక మైనె అన్నార్థిహుంకహై అపా
నివేశస్కసామై ఆకర్ఖణైస్ అతిథి అభ్యాగతౌంక సహిఖిలాక
ఆపై భక్షణ్ కబ్చినకర్మ. “అతిథౌతిష్ఠతిద్వారీహ్యపో గృహ్లాతి
యోనరః ఆపోశనం సురాపానమన్నం గోమాంస భక్షణం”
కహ్నో ధర్మశాస్త్ర బచః. ఎహి అర్థకు ప్రకటన్తర్నేకాహై.
మృషాబచనాః బ్చినహి కహ్న. “సత్యంవద, ధర్మంచర ” ముఖ
ధర్మవిధియాః ప్రత్యక్షాః హోతే దిన్న సామై రభైనా. పైహీ
రహసే సత్సంగతీహి సదా ఆచరణీయస్తే. కంకహ్ “శ్లో. జాడ్యం
ధియోహరతి సింహతివాచి సత్యం । మానోన్నతిం దిశతి పాపమపా
కరోతి । చేతః ప్రసాద యతిదిక్షుతనోతికీర్తిం । సత్సంగతిః కథయ
కిం సకరోతి పుంసాం॥ ” కహ్నోహైస్ నీతిశాస్త్రబచన్క
మాఫక్ సత్సంగతీనె బుద్ధిజాక్యకుభి దోషాఘాంకుభి దూర్కదేగా.
వాగ్విద్యుర్ సత్సత్వత్తీభి మానస్మై స్వచ్ఛతాభి దిగం
తౌమె స్వీయకీర్తిభి వ్యాపక్హోనేకరేగ. ఔర్కారబ్ వగైరా
సద్వస్తు నివహ్కుభి సద్గుణజాల్కుభి మిలేదేవేగ. “ అస్థిరం
జీవనం హోక అస్థిరం యావనం ధనం । అస్థిరం దారపుత్రాది
ధర్మం కీర్తిర్దయం స్థిరం ” కహ్నో నీతివాక్యా ప్రమాణై జీవిత
కాల ధనయావన దారపుత్రాదయాః అస్థిరాః హై “యేనకేనాప్య
పాయేన ప్రసిద్ధః పురుషోభవేత్ ” కహ్నో హర్మక్ మర్త్యభి

సంపాదక కర్మ చమో కీర్తిభి ఐహికాముష్మిక సుఖద్వహోధర్మభి
 శాశ్వతాః హై “గోభి ర్విప్రైశ్చ వేదైశ్చ సతీభి సత్త్వవాదిభిః | అలుభ్యై
 ద్దానశీలైశ్చ సప్తభిర్ధార్మతే మహీ” కమో న్యాయవాక్యక
 మాఘక్ వైసీ శాశ్వతపదార్థహోధర్మ ఆచరణ్కర్మ మహ
 నీయాః రసో నేహి ఎః వృధ్యై ఉద్ధార్ హోతీహై. ఇస్తియెనకసా
 ఒత్తాదూర్ “శ్లో. దాక్షిణ్యం స్యజనే దయాపజనే శాత్యం సదా
 దుష్టనే | ప్రీతిస్సాధుజనే నయోన్యవజనే విద్యజ్జనే చార్జవం |
 శౌర్యం శత్రుజనే క్షమా గురుజనే కాంతాజనే ధృష్టతా | యేచై
 వం పురుషాః కళాసుకుశలాః తేష్వేవలోకస్థితిః ||” కమో చర్మ
 పూర్వశ్లోకోక్త జనాంపర్ తత్తదనుకూల విధానాంపె లానాధర్మ
 కార్యాచరణ్ హై. “దాసీమానధనంహంతి, హంతివేశ్యాధనా
 ధికం, ఆయూషి విగవాహంతి, వర్సంహంతి పరాంగనా” కమో
 ధర్మభీతికు మన్తై రజ్జైక “మాతృనత్రరదారాంశ్చ, పగద్రవ్యాణి
 లోప్యవత్ | ఆత్మనత్రర్వభూతాని, యః పశ్యతి సపశ్యతి” కమో
 సన్మార్గానుసంధాన | పకరణబోధకతావిధానాః జన్మై పవర్తస్తర్మ.
 “అతి సర్వత్ర వర్జయేత్” కమో అత్యాహూర్ అతిశ్రమ్ అత్యా
 లాపః అతిశయోకోప్ అతినిద్రా అతివ్యసనాదయాకబ్ధి నహిరజ్జేనా
 అత్యాప్రాహో ఆత్మబంధువా నిష్కపట హృదయాహోంకతజ్జ
 నోంకే భాషణాః ఆహ్లాదేహిసున్న. కృపణానాథవృద్ధావరాధ
 హీన బా లాబలాంకు తపనీయాదయాః దేవే రక్షణకర్మ.
 మహాభూషణ్యే లక్ష్మీకర్మ మహాన్నత్యదాయినీభి శుభకర్మిశోభా
 కర్మహోకీర్తికు కృతపుణ్యహోతె సముపార్జకకర్మ. “ప్రాణం
 వాపి పరిత్యజ్యమానమే వాభిరక్షతు | అనిత్యోధవతి ప్రాణోమాన
 ఆచంద్రితారకం” కమో నీతివచన్మై మాఘక్ అవమాన్యా
 నామరణ్యైభి జియాదాహై. ఉస్తియె అపకీర్తిపానే కబ్ధి అవ
 కాశో నహిదేనా కర్మాయత్తతానేహి ఆయుర్బలధన విద్యా
 శ్రేయోకీర్తి ప్రతాపశీలాః ఆవేగ. ఆకే అనుభవయోగ్యాః
 హోగ జనాః కౌన్సాకార్య కర్మకుతోభి చాహగేతో దేశ

కాల పాతాళః ఆగ్రహే బిచార్కర్మా పరమధర్మతైః. కహః
తోభి కిన్నతోభి కైసీ ప్రసంగ్యతోభి దాక్షిణ్యసమేత్తి అల్పక్షర్భి
అధికార్థయుత్తి అశత్తి అతిహృద్భిహో అసందిగ్ధవచో
హమేమా కహహి సజ్జనోంకా సల్లక్షణోహై ఆపదాపానే తబ్భి
శత్రువ్యాసారాంమె నిర్భయై రహ్న. పాపాఘాంకుభి గురు
విప్రాలాపేంకుభి సభయోహోనా. సంసారాంభోధి నిర్మగ్నంకు
ఉద్ధాః కర్సక్సేగౌరీశ్వర పాదభక్తాంకు హమేమా ఆరాధనగర్న.
తత్పురారి భక్తసమూహి సాధుసజ్జనాభి రహ్న పుణ్యతీర్థాః నదీ
సదా ప్రాంచితాఃహోనే మహాస్థలాంమె సదా నివాసగర్న.
కామ్యోధ లోభ మోహ మదమత్సరాఃకహ్న నిజదేహంత
ర్గతారిషట్కకు హకాల్కర్ “సత్యంమాతా పితాజ్ఞానం ధర్మో
భ్రాతా దయాసఖా । శాంతిఃశత్రీ త్తమాపుత్రః షడేతే మమ
బాంధవాః ॥ ” కహ్న జ్ఞాననిశ్చయ సభూత్నై యత్తనగర్న.
యతియాః విప్లవర్యాః పతివ్రతాః వరధేను వృషభరత్నాః పుణ్య
తరువాః నదియాః గృహదేవతాభి వందనీయాఃహై. భక్ష్యభోజ్య
చోష్య లేప్య ఫలపుష్ప గంధతాంబూలాదయాః సకలాభివహ్నై
శ్రీమహేశ్వరార్పణం బాదపా అనుభవులేనా. సదా
చార నియతై మనుష్యై అపేక్షయై జపహోమదానాదికాంసె
సముపార్జకయై పుణ్య శ్రీసదాశివార్పణం విహరణ వీక్షణ
భాషణ శ్రవణ భక్షణ పానసమయాంమె తత్తత్సలాంమె
శ్రీచంద్రమాళి ధ్యానగర్న. పంచాక్షరీమంత్రపాఠకాః తైవా
చార పారీణాః రుద్రాక్షమాలికాభరణాః భస్మాంగరాగోజ్జ్వలాః
హో పురుషశ్రేష్ఠానే శ్రీశంకరలోక్మేప్రాంచితాఃహోసకింగె.

నూత్ర. (18) ఉపదేశో కర్మయ్యా-శివకవ-చు త్తమదీక్షధియా
ఉపమారహితము, భో త్తమగురువర్-నృపభద్రద్రాయా-
కృపాబలాకర్.

ముషభ. పరాత్పర్మో పురాంతకు నిజహృత్కాంచన
సింహాసన్నర్ ప్రవేశోకరాభిజ్ఞ జితకోధోహోకే, లోక విఖ్యాత్యై.

శ్రీమత్సదాశివ కవచోహై ఉస్కు తురై ఉపదేశోకరుంగ.
హేభద్రాయూ! తునె ఎః అభ్యాసకర్కె ఆయురారోగ్యై
శ్వర్యాహ్లాదాభి ధర్మార్థకామమోక్షాభి కరామలకాశోనె
వై సాకర్ణియె జాయ్!

భద్రాయువు. మహాప్రసాద్ మహాత్మా! (అనుచు లేచి
సాష్టాంగపడి నిస్సృంశి యుడవలెను)

ఋషభ+భద్రాయు దణ్డకము:— శ్రీపార్వతీహృత్పయో
జార్క! వహ్నిర్కశీతాంశు నేత్రా! పవిత్రా! స్ఫురద్వజ్ర
గ్రాతా! సురస్తుత్య! శ్రీదక్షిణామూర్తి! సాంబా! భవత్తార
కానూన సంపత్కరాఘాఘ దూరీకరన్నామ మూతర్మహాదేవ!
మైవాక్యై భూషణోకరు, సత్యభాషణుఛోడుం, విశేషజ్ఞులో
గోంశు భూషణురుం, వన్నదూషణురుం, నిత్యతోషణైరహే
కృపాకర్ మహాదేవ! శంభో! ధగరూపేధర్మే ప్రపంచబిభి
ఆప్తోక ఆపీచపయోరూపై రక్షణీకర్మే మరుమాపై సర్వ
ప్రదేశాంమెళిర్మే త్రిలోకాభి కాలాగ్ని రూపేలయాశోనె
కల్పాంతవేళామెక ర్మే పునస్సృష్టికర్తే పునఃపాలనామకర్తే
పూర్వోక రహ్నె జగన్నాథ! యీశా! తటిద్వహ్నివర్ణా! నదా
పూర్వభాగ్మేభి ధక్కాక్షమాలాగ్నిధారి! పురధ్వంస! దక్షిణై
నక్షత్రరాణ్మేభి! పక్షిధ్వజస్తుత్య! పశ్చిమ్మేమత్తాసురానీకమత్తే
భహర్యక్ష! ఉత్తరై దక్షాఘరధ్వంస! ఊర్ధ్వప్రదేశ్మేభి రక్ష
ణ్మరై కర్నైరహే శిరఃఫాలనేత్రాభి శ్రోత్రాఽహలాలాభి
జహ్నోష్టదంతాభి నాసేక్ గ్రీవార్ న్నంధాఽఽరణ్యక్ష హృద్భి
వత్సాఽ నాభికట్యూరుజంఘ్రాఽఽఘి మేఢర్షఖాగుప్తకేళాది నానా
విధాత్మీయదేహాంగకాఽ రక్షి తాశోనెకర్తే దివారాత్రివేళాంమె
బాహ్యంతరాంమేభి బైత్మేఖండేరహే దేభీమె నీందానె
వేళాంమె రక్షణోకరియే నగాధీటుపుత్రిశ! నాకేశవంద్యా!
చిదానందరూపా! శివా! నీలకంఠా! మృగవ్యాధ! హేవీర
భద్రా! భవా! శూలధారి! పినాకోల్లనత్పాణి! ధాతీధరో

త్తుంగ శృంగంకె మార్గప్రదేశంమె హర్యక్షభల్లుక శార్దుల
సర్పాది నానావిధానేకజంతువ్ర జాభీలకారదేశ్యమదారాతి
బృందంకె పూహంమె దుష్టంమె చోరాంమె నిర్భీతిసేఫిర్నె
దుష్టసమారిష్ట బాధాకరవ్యాధి జాహో మహోత్పాతపంక్త్యంసె
పీడితహోనేకు రక్షణగీయే జగత్సృష్టి రక్షాంత్యకర్తా ! విరూ
పాక్ష ! మృత్యుంజయా ! వ్యాఘ్రచర్మాంబరా ! శూలఖట్వాంగ
పాశాంకుశాద్యాయుధానేక శోభాప్రహస్తా ! మహాశౌర్యగాంభీర్య
తేజో యశోవిక్రమైశ్వర్య సంపత్తి సంపూర్ణహోనేకరీయే మరణ
కర్తౌ దుఃఖార్తుతృప్తబాధాభి కూష్మాండమారీగణ బ్రహ్మ
రక్షోభిబాధాభిపానేన దేవేమృడాణీవతీ ! విశ్వనాథా ! భవత్స
త్కవచ్చేముఝేధామై పాలీయే గంగాధరా ! మేరుచాపా !
సురారాతి విధ్వంసబాణా ! నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

ఋషభ. హేవత్సా ! ఎ శ్రీ శివకవచ్ఛై. కాలంత్ర
యాంమెభి నిర్మలమానస్హోకె. అన్యచింతనాఁ మన్మెబిల్లు
ల్లరహె పఠస్కరేగాతో శ్రీమన్మహాదేవ కరుణసే ధన కనక
వస్తువాహన గజోష్ణరథతురగచ్ఛత్ర చామరాండోళికానే కాభర
ణాఁ నిత్యశ్రియాఁ సకలశ్రేయాఁభిమిల్కె ఐహికసుఖామోద్య
చల్కె ఆముష్మికఫల్భి బెహార్నె మిలేజాయ్.

భద్రాయు. అహోమహాత్మా ! సాక్షాద్విరూపాక్ష ! ఆప్తా
కృపాకటాక్షవీక్షాప్రసార్నె అక్షర్హోకె అక్షీణశుభద్వో జ్ఞాన్భి సకలై
శ్వర్య సంపత్కర్భి మోక్షసాధక్భిహో శ్రీమచ్ఛంకర కవచ్చి
ఉపదిష్టాఁహోనేమె తదగ్రహణ మాత్తర్నె యిచ్ నిర్ధూతాఖిలాఘ్ని
నిర్మలమనస్కభిహోకె పవిత్రర్హువ్యాహుం.

ఋషభ. భోసుగుణ రత్నరోహణా ! కృపాతేరేవర్,
ముఝే అనల్పహోనెసె యిచ్ (మేను నిమురుచు) తుఝే
ద్వాదశసహస్రీమత్తే భాంకురహె బలహంగ్కూమిల్కె బద్ధియా
హుం. ఔరెహేమంత్ర తపస్సంభావిత్భి సునిశితధార్మి సకల
శత్రునిషాదన్భిహో ఖడ్గరాజ్భి, ఎ శంఖ్భి, ఎ శంఖకానినచ్చే

హి నకలారాతి సైన్యాః సన్యస్తశస్త్రాభి విచేతసాభి మూర్ఛాగ
తాభిహోగ. ఎః ఖడ్గశంఖాః పరివంధి సైన్యవినాశకాభి స్వపక్ష
సైన్యతేజశ్శక్తి వివర్ధనాభిహై. ఎహిసాధనాంసే శత్రుభూనా
థాంకు పరాజితాహోనే కర్మ పిత్రియహో మహిరాజ్య స్వాస్తి
త్వోన భుజపరాక్రమ్సి లేక కాలాంతర్మ గృహస్థహోకే తద్రాష్ట
ర్ముపాలై అనేకవత్సరాః సామ్రాజ్యభోగ్ పాయజాయ్.

భద్రాయుః సుమతి. భోభో మహానుభావా ! అజ్ఞాభి దీనాభి ఆప
దాంభోధి నిర్మగ్నాభి అసహాయాభి హోకే రహేసోహం మాతా
పుత్రైంకు నకలైశ్వర్యసంధాయక్ష్మి ఐహికాముష్మికసౌఖ్యప్రద్యహో
దివ్యజ్ఞాన్మితాకే శివకవచోపదేశే కర్మ అమూల్యపదార్థాహో
శంఖఖడ్గాభి అసంభవ్త్వా ద్వాదశ నహస్స హస్తీ బల్లి అనుషుర్
కియైహై ఐసే మహాత్మన్తో ఆపు హంక్యా సంస్తోత్కరింక ?
క్యా ఆర్చకరింక ? ఎః లేయియ్యో వందనసహస్సాః. (అనుచు
తల్లికొడుకులు సాష్టాంగపడఁగా)

ఋషభ. అచ్చ అచ్చ ! ఆనందానంద ! అహోసుమతీ
సామతేయాః తుమ్ము కల్యాణ్ మిలేజాయ్ బహుతారామీనే,
బహ్వహ్లాదనిలయాహోతే జీయేజాయ్. రహేయ మైజాపుంగా.

నూత. (19) వజ్రబాహురాజానభామైబైతా ఖుషిహోజా.

వజ్రస్వర్ణే, వైభవ్ పానేహజ్రితకప్తై, హారేక్షలానే

వజ్ర. భోపృథానీ ! పూర్వకాలై మేరా జ్యేష్ఠపత్నిహో
సుమతీ రహే తబే మైనే సానంద్ హోకే సదాఖులానేసే రహే
తాత్కాలికానుకూలామోద సంధాయకచర్యాః బహుతేకరాలే
రంభానటక వగైరే బహుత్ నిగహసేదేఖాథా. బాదోః
కాంతామణీ వ్యాధిగ్రస్తాహోనా ఘరుష్టా మన్మేరాసుస్థిర్
నహోకెరహాథా. ఔర్ బాద్ ప్రేమాతా శిశువంకు కాంతార
ప్రదేశ్ కంకు భేజ్నాభి తదనంతర కాలైపాయెసో పశ్చాత్తాపై
మేరామానస్ చాంచల్యసేహి రహాథ. అబ్ ఆఖర్కు తన్మోత్ప
శిశువాః వైసే భయంకరోటవిమే కబ్జోభిక్త సాతోభిహో సర్వత్ర

సంచారియూఁ హోకూరమ్మగొంసె భక్షణ్ణియాగయెహోంగె
కమ్మె నిర్ధారణ్ణు మనాకె తైర్జానా వడాపై వైసీ కాల్కు
రాజ్యకార్యఁ సబ్బిభ్రష్టఁహోనే తత్తదనుకూల ప్రికరణొంకువే
ఆయె తక్ కార్యనిర్వహణ్ణియాధ అట్టైసాతోభిహో బెహ్హొ
ఖులాసామిలాపై కమ్మె సమర్థూహుం.

సూత్ర). (20) మగథాధిపై-మరథాయాపై
నగర్గిరప్ హుకియె-నాగరికారోయె

(వేషధరులు కాని 10 మంది పరువిడిపద్వి)

పౌరులు. అహోమహారాజా! వజ్రబాహుప్రభూ! మగథ
దేశాధినాథ్ హో హైమరథత్మాపాలే ఆమ్మె-పర్ సంగర్కునికల్కె
ఆకరపాదాశార్ణ దేశొంకు ఖోభాకరాఁహోనె కర్తె అబపా
పట్టణ్ణు గిరప్టార్కియాపై. హమ్ము బచావేనాథా!

వజ్ర). భోప్రధానీ! సేనానీ! అబ్బీ, దేవైహైకెం?
చతురంగసైన్యాంకు సంసిద్ధాఞ్లరేకె ర్పుడితీనికలీయె శత్రుమారణ్
కరింగె. అహోప్రజాఁభర్యాసహిజావె.

సూత్ర). (21) ఆహబ్కియా, వజ్ర, బాహు, నజీయా

సాహసశౌర్యా, సబ్ వృద్ధఁహో-సేహారాబ,

నితీఅప్టో.

హైమరథుడు. అహో సేనానాయకా! శూరవరా!
పమ్మె ఇమ్మునిగళాఁ డార్ద్రేకె, బందీఖానేమె రఖై లేజాయియ్యె.
అరేభటాఁ అబ్బీ దేవైహై కెంరే? తుంలొగొంనె మహార్కెఘుమ్మె
దివ్యనుణిభూషణాంబరావగైరె నానావిధవస్తు వితతికుభి ఖైంచేతే
పౌరుప్పే సామ్మెఖిడై జనొంకు ఖైదురై మాడ్డాలై కామ్మె
యియ్యె.

నూత్ర. (22) సునాభద్రాయూ (పల్లవి)

వినాశ్రాజ్ఞా-జనాశ్రాహ్లా|| అనుపల్లవి.

దాశార్ణవజా, దేశాపేక్షా-దేశదేశాభి, రేజానమిల్లె.

(వెనుకటి కేషరలు కాని 10 మంది కాగా)

భద్రాయువు + సుమతియు. అహోజనా! తుంలొగోం
కానాదేశే ప్రజాహై? కా మహారాజ్ఞా పరిపాలనై
రహ్నావాలేహై? ఎకీపర్యాయ్తే జనాకంనికలేహై? కానా
తీర్థయాక్షేత్రయాత్తర్కరేజాతేహై? బోలీయె.

పౌరులు. హేసుగుణనిధీ! రాజకుమారకా! హంలొగ్నె
వజ్రబాహు మహారాజ పరిపాలిత దాశార్ణవదేశజనాహై చెహ్నె
మహారాజ్ఞె జాలగళిసె హైమరథ్ కహ్నె మగధాధీశ్నే విజిత్
హోనాభి, హంనె అనాథాహోకె అయినీ అసహాయావస్థమె
నికల్కెజాతేహై. (అని వెళ్లిపోగా)

భద్రాయు. (దిగ్గునలేచి) మాతుశీ! క్యాసునీహైకెం?
అభ్యసత్వరానహిహోతీహైకెం? పితాజీనె అరాతిలోగోంసె నిర్జిత్
హువ్వొహైకహై అబ్బెనె నికల్కె శ్రీమద్రామభయోగీంద్ర
గురువర్యోకె వరప్రసాద్నె లబ్ధహుయిసా శివకవచ ప్రభావ్నెభి
ఖడ్గశంఖాంకె మహామహిమసేభి సర్వారాతి సంఘకు పరాజయ్
పొంచాకె పితాజీకురాజ్య విలాపుంగ. (అని మొక్కుగా)

సుమతి. కల్యాణ్కల్యాణ్! హేపుత్రకా! సశీఘ్రో
కర్తాకె శ్రీగురుకరుణాకలాక్ష ప్రసాదే వినిర్జితాఖిలాభీలవైరివీర
సమూహాహోకె పితృజీకు బంధన విమోచనకర్తాకె జల్లీ ఆ. జా.

సునయుడు భాయీ భద్రాయుజీ! ఆప్ సంగర్కరై
తబ్ మైత్రపు సారథ్యకరై కుతూహల్హై. సానుగ్రహ్
హోకె ముర్ముఖి ఆప్నె సంగతానే దేయియ్యె.

భద్రాయు. భాయీ! హర్కత్కెం? సత్వర్తోకె నికల్.
భవదిచ్చా జైసాహై వైసాహిహుయెజాయ్.

సూత్ర (23) సామతేయై ఆయా-రణ్యై- హైమరఘ్నే జీయా
భీమాపదనే, పితకుబచాయా- హైమర్యస్మా, అబ్రాఘసాయా.

భద్రాయు స్సనయులు. అరే అరేమాగధా! ఆక
ఖడేగధా! తేరానవనవాక్ష్లోహిణీ ప్రమిత చతురంగ సైన్యా
టవికు వీతిగోత్రాఃహోకహం ఆయేహై.

(యుద్ధలాంఘనానంతరమున హైమరఘ్నఁడోడి పట్టువడఁగా ఖైదుచేసియుంచి
యాశక్తురాజునుదెచ్చి యందుంచి దానినుండి తన తండ్రిని వదలించి మరలఁ
గిరిటముంచి)

వజ్ర. (కుమారునిచేసభాసీతమునఁ గూర్చుండుఁబెట్టఁబడియు
లేచి) భోమహానుభావా! దీననంరక్షకా! ఆపదుద్ధారకా!
“జ్యేష్ఠత్వం నహి జ్యేష్ఠత్వం శ్రేష్ఠత్వం గుణముచ్యతే” కన్నా
ధర్మవచస్కు దృష్టాంతబతాత తన్నిశ్చయతాధృవ్ కర్నకుహి
అయిసీ కుమారరూప్ ధర్మ ఆయెసో మహాదేవ్ హైకి విష్ణుదేవ్
హైకి దేవదేవ్ హైకియా వీరభద్ర కార్తికేయామకౌహైకి
తుంనె అతిదీనా రసహాయహోక ఆపదాంభోధిమె నిర్మగ్న
హుయెసా ముక్కు అయిసా ఉద్ధార్కియెసా మహాత్మహో
ఆప్కౌహై? శ్రవణగోచరగ్గరీయెభయ్యా!

భద్రాయు. హేమహారాజా! ఎమేరామిత్ర సునయ
నామక్ పద్మాకర్కహై వైశ్యరత్ననాగ పుత్తరై మైభిమేరా
మాయాభి ఇన్కపితాజ్క పాలన్కై రహైహై. మేరానామ్
భద్రాయూకహైహై. మైనె శ్రీమదృషభయోగీంద్ర శిఖా
మణిక శిష్యహుం బాకీకా అహ్వలస్సబ్బ బాదరజ్ కర్తాహుం.
ఆప్ సుఖై రహీయె. గక్సత్ లేవుంగ. (అని వెళ్లగానె)

వజ్ర. హేనభానదా! ఎక్కాబి చిత్తర హై? ఇన్కాన్వోగా?
అమ్మెకు సహాయహోనా కై పాలభ్య హువ్వాహై? వృత్తాంత
స్నానబోల్కెహి గయా.

(తెర మాసి యెత్తగానె)

భద్రాయువు. మాతుశ్రీ నమస్కార్ నమస్కార్.

భద్రాయు రభ్యుదయము.

సుమతి- కల్యాణావా కల్యాణ్, గురువరప్రసాదసిద్ధిరస్తు.
భద్రాయు. మాయీ! భవదాశీర్వాద ప్రభావే సకల
కల్యాణములు విధ్వంసమై పితాజీకు సామాజ్యసౌఖ్యమిలాక
అభిరుక్తై సాతోభిహో మేరా వృత్తాంతం నహిబోలెహి
అగయాహుం- వేలోగాఁ అజబైదుబై రహైహై-

సుమతి- బావా! బావాజీ ఆపా సౌఖ్యసాతె బెహర్నె
జీతేహైపుత్రా? అబ్త్ తుఁనె కబ్బి నహిదేఖోసో పితాజీకె
ముఖారవిందు- దేఖాహైనా? అబ్ శత్రుభయ్ నహిహైనా?

భద్రాయువు- మాతుశీ! అబ్బి ఆయిందాభి కుచ్ ఫర్వా
నహిహై-

శ్రీ మేధాదక్షిణామూర్తిశ్వరార్చనము

సంపూర్ణము.

పాత్రవివరణము.

పురుషులు :

సూత్రధరుడు.

వజ్రబాహు మహారాజు.

,, సేవకుడు.

భద్రాయువు. (చిన్న పెద్ద)

పద్మాకరుడు. (వైశ్యప్రభువు)

,, తనయుడు, సునయుడు.

,, సేవకుడు.

హైమరథుడు. (మగధపతి)

ఋషభయోగీంద్రులు విశ్వవిద్యాలయ

పౌరులు.

స్త్రీలు :

సుమతి

,, నవతులు ౨.

దాసి.

పద్మాకరురాణి.

,, గాసి.

